

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. LP98/2022
din 14.04.2022

privind calitatea aerului atmosferic

Publicat : 13.05.2022 în MONITORUL OFICIAL Nr. 141-150 art. 252 Data intrării în vigoare

MODIFICAT

[*LP115 din 12.05.23, MO186-189/08.06.23 art.313; în vigoare 08.06.23*](#)

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune parțial Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 152 din 11 iunie 2008) și Directiva 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arsenicul, cadmiul, mercurul, nichelul și hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător (Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 23 din 26 ianuarie 2005), așa cum au fost modificate ultima oară prin Directiva (UE) 2015/1480 a Comisiei din 28 august 2015.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Scopul legii

Scopul prezentei legi constă în crearea cadrului juridic în vederea consolidării capacităților instituționale de monitorizare și de evaluare a calității aerului atmosferic pentru identificarea și punerea în aplicare a măsurilor eficiente de reducere a emisiilor de poluanți atmosferici la niveluri care să minimizeze efectele nocive asupra sănătății umane și a mediului ca întreg.

Articolul 2. Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege reglementează măsuri la nivel național privind:

a) monitorizarea și evaluarea calității aerului atmosferic pe întreg teritoriul țării pe baza unor metode și criterii comune, stabilite în conformitate cu prevederile standardelor Uniunii Europene și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) obținerea informațiilor referitoare la calitatea aerului atmosferic pentru a contribui

la combaterea poluării aerului și a efectelor negative cauzate de aceasta, precum și pentru a monitoriza pe termen lung tendințele și îmbunătățirile rezultate din măsurile luate la nivel național și regional;

c) furnizarea către public a informației privind calitatea aerului atmosferic;

d) menținerea calității aerului acolo unde aceasta corespunde standardelor privind calitatea aerului atmosferic, stabilite în anexa nr. 2, și îmbunătățirea acesteia în alte cazuri;

e) asigurarea cooperării cu statele vecine în vederea reducerii poluării aerului atmosferic;

f) asigurarea realizării angajamentelor asumate în cadrul tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

(2) Prezenta lege stabilește normative, regimuri de evaluare și regimuri de gestionare a calității aerului atmosferic, criterii privind delimitarea teritoriului Republicii Moldova în zone și aglomerări, precum și măsuri de protecție pentru menținerea calității aerului atmosferic conform standardelor Uniunii Europene.

(3) Prevederile prezentei legi nu se aplică calității aerului interior și la locurile de muncă, reglementată prin regulamente sanitare privind calitatea aerului interior și prin norme în materie de securitate și sănătate la locul de muncă.

(4) Autorizarea și controlul emisiilor în aerul atmosferic sunt reglementate prin alte acte normative.

Articolul 3. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, noțiunile utilizate au următoarele semnificații:

aer atmosferic - amestec de gaze care alcătuiesc stratul inferior al atmosferei pământului (în sensul prezentei legi - troposferă);

aglomerare - zonă urbană cu o populație al cărei număr este egal cu sau depășește 250000 de locuitori și cu o densitate a populației pe km² care justifică necesitatea evaluării și gestionării calității aerului atmosferic;

compuși organici volatili (COV) - compuși organici proveniți din surse antropogene și biogene, alții decât metanul, care pot produce oxidanți fotochimici prin reacție cu oxizii de azot în prezența luminii solare;

contribuții din surse naturale - emisii de poluanți atmosferici care nu rezultă direct sau indirect din activități umane, incluzând evenimente naturale cum ar fi activitățile seismice, incendiile de pe terenuri necultivate, furtunile, resuspensia sau transportul în atmosferă al particulelor naturale care provin din regiuni uscate;

depuneri totale sau acumulate - cantitatea totală de poluanți care este transferată din atmosferă pe suprafețe precum sol, vegetație, apă, clădiri etc., pe o anumită arie, într-un anumit interval de timp;

emisii din surse difuze de poluare - emisii eliberate în aerul atmosferic din surse de emisii neregulate de poluanți atmosferici, cum sunt sursele de emisii fugitive, sursele naturale de emisii și alte surse care nu au fost definite specific;

hidrocarburi aromatice policiclice - compuși organici formați în totalitate din carbon și hidrogen, alcătuiți din cel puțin două cicluri aromatice condensate;

inventarul național al emisiilor de poluanți atmosferici - instrument de monitorizare a emisiilor de poluanți atmosferici estimate la nivel național;

marjă de toleranță - procentul din valoarea-limită cu care poate fi depășită această valoare conform prevederilor prezentei legi;

măsurări fixe - măsurări efectuate în puncte fixe, fie continuu, fie prin prelevări aleatorii, pentru a determina nivelurile concentrațiilor poluanților atmosferici, în conformitate cu obiectivele relevante de calitate a datelor;

măsurări indicative - măsurări care respectă obiectivele de calitate a datelor, cu utilizarea metodelor alternative, care completează informațiile obținute din măsurările fixe;

mercur total gazos - vapori de mercur elementar și radicali gazoși de mercur care au o presiune de vapori suficient de mare pentru a exista în faza gazoasă;

modelare - utilizare de reprezentări matematice ale proceselor fizice și chimice din atmosferă în vederea estimării cantitative a dispersiei și a impactului poluanților atmosferici;

nivel - concentrația unui poluant atmosferic sau depunerile acestuia pe suprafețe într-o perioadă de timp dată;

nivel critic - nivel stabilit pe baza cunoștințelor științifice, care, dacă este depășit, poate produce efecte adverse directe asupra anumitor receptori, cum ar fi copacii, plantele sau ecosistemele naturale, dar nu și asupra oamenilor;

obiectiv pe termen lung (OTL) - nivel care trebuie să fie atins pe termen lung, cu excepția cazurilor în care acest fapt nu este realizabil prin măsuri proporționale, cu scopul de a asigura o protecție efectivă a sănătății umane și a mediului;

operator - orice persoană fizică sau juridică care exploatează instalații și/sau gestionează o activitate cu impact asupra calității aerului atmosferic;

oxizi de azot - suma concentrațiilor volumice (ppbv) de monoxid de azot (oxid nitric) și de dioxid de azot, exprimată în unități de concentrație masică a dioxidului de azot ($\mu\text{g}/\text{m}^3$);

planuri privind calitatea aerului - planuri ce stabilesc măsuri pentru a atinge valorile-limită sau valorile-țintă;

PM_{10} - particule în suspensie care trec printr-un orificiu de selectare a dimensiunii, astfel cum este definit de metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM_{10} , cu un randament de separare de 50% pentru un diametru aerodinamic de 10 μm ;

$PM_{2,5}$ - particule în suspensie care trec printr-un orificiu de selectare a dimensiunii, astfel cum este definit de metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea $PM_{2,5}$, cu un randament de separare de 50% pentru un diametru aerodinamic de 2,5 μm ;

prag de alertă - nivel la care, dacă este depășit, expunerea pe termen scurt a populației în general prezintă un risc pentru sănătatea umană și la care trebuie să se acționeze imediat;

prag de informare - nivel la care, dacă este depășit, expunerea pe termen scurt prezintă un risc pentru sănătatea anumitor grupuri ale populației deosebit de sensibile și pentru care este necesară informarea imediată și adecvată;

prag superior de evaluare (PSE) - nivel sub care, pentru a evalua calitatea aerului atmosferic, se poate utiliza o combinație de măsurări fixe și tehnici de modelare și/sau măsurări indicative;

prag inferior de evaluare (PIE) - nivel sub care, pentru a evalua calitatea aerului atmosferic, este suficientă utilizarea tehnicilor de modelare sau de estimare obiectivă;

rezoluție spațială - distribuția geografică și densitatea informațiilor și/sau a datelor;

stație de monitorizare - echipament fix sau mobil pentru prelevarea mostrelor din unul sau mai multe puncte de prelevare de pe aceeași arie, care efectuează măsurări ale concentrațiilor poluanților atmosferici;

substanțe precursorale ale ozonului - substanțe care contribuie la formarea ozonului de la nivelul solului (ozonul troposferic);

ținta națională de reducere a expunerii - reducere procentuală a expunerii medii a populației, stabilită pentru anul de referință cu scopul de a reduce efectele dăunătoare asupra sănătății umane, care trebuie să fie atinsă, acolo unde este posibil, într-o perioadă dată;

valoare-limită - nivel stabilit pe baza cunoștințelor științifice în scopul evitării și prevenirii producerii unor evenimente dăunătoare, precum și în scopul reducerii efectelor acestora asupra sănătății umane și a mediului ca întreg, care se atinge într-o perioadă dată și care nu trebuie depășit odată ce a fost atins;

valoare-țintă - nivel stabilit în scopul evitării și prevenirii producerii unor evenimente dăunătoare, precum și în scopul reducerii efectelor acestora asupra sănătății umane și a mediului ca întreg, care trebuie să fie atins, acolo unde este posibil, într-o perioadă dată;

zonă - o parte a teritoriului țării, delimitată în scopul monitorizării, evaluării și gestionării calității aerului atmosferic.

Articolul 4. Principiile de bază

La executarea prezentei legi se respectă următoarele principii:

a) principiul gestionării durabile a calității aerului atmosferic;

- b) principiul prevenirii poluării aerului atmosferic;
- c) principiul precauției în luarea deciziilor;
- d) principiul „poluatorul plătește”;
- e) principiul transparenței și accesibilității informațiilor și datelor.

Articolul 5. Delimitarea zonelor și aglomerărilor

(1) În scopul monitorizării, evaluării și gestionării calității aerului atmosferic, pe întreg teritoriul Republicii Moldova se delimitează zone de evaluare și zone de gestionare a calității aerului atmosferic, precum și aglomerări.

(2) Identificarea și delimitarea zonelor și a aglomerărilor se efectuează de către Agenția de Mediu în baza evaluării preliminare a calității aerului atmosferic în conformitate cu Regulamentul privind monitorizarea și gestionarea calității aerului atmosferic, aprobat de Guvern.

(3) În baza zonelor și a aglomerărilor delimitate se constituie Rețeaua Națională de Monitorizare a Calității Aerului (în continuare - *RNMCA*), în conformitate cu Regulamentul privind monitorizarea și gestionarea calității aerului atmosferic.

Articolul 6. Sistemul de evaluare și gestionare

a calității aerului atmosferic

(1) Punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi la nivel național se realizează prin două sisteme integrate, care asigură cadrul organizatoric, instituțional și legal de cooperare între autoritățile și instituțiile publice cu competențe în domeniu, în scopul evaluării și gestionării calității aerului pe întreg teritoriul țării, precum și în scopul informării publicului cu privire la calitatea aerului atmosferic. Aceste sisteme sunt:

- a) Sistemul Național de Monitorizare și Gestionare Integrată a Calității Aerului;
- b) Sistemul Național de Inventariere a Emisiilor de Poluanți Atmosferici.

(2) Sistemul Național de Monitorizare și Gestionare Integrată a Calității Aerului (în continuare - *SNMGICA*) asigură cadrul instituțional, normativ și procedural pentru desfășurarea activităților de monitorizare și gestionare a calității aerului atmosferic pe teritoriul Republicii Moldova în vederea atingerii următoarelor obiective:

- a) asigurarea evaluării calității aerului atmosferic în zonele și aglomerările de pe întreg teritoriul țării, conform art. 19 și 20;
- b) asigurarea monitorizării calității aerului atmosferic prin *RNMCA*, conform art. 25;
- c) realizarea măsurilor de reducere a poluării aerului atmosferic prin aplicarea regimurilor de gestionare a calității aerului atmosferic, conform art. 29 și 30;
- d) obținerea de informații veridice în timp real cu privire la calitatea aerului

atmosferic pentru informarea autorităților publice și a publicului larg.

(3) Sistemul Național de Inventariere a Emisiilor de Poluanți Atmosferici (în continuare – *SNIEPA*) asigură cadrul instituțional, normativ și procedural pentru realizarea inventarelor privind emisiile de poluanți atmosferici pe întreg teritoriul țării și pentru raportarea inventarului național al emisiilor de poluanți atmosferici în conformitate cu prevederile tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Capitolul II

ATRIBUȚII ȘI RESPONSABILITĂȚI

Articolul 7. Atribuțiile Guvernului

Guvernul:

a) determină obiectivele și stabilește direcțiile prioritare ale politicii de stat în domeniul protecției aerului atmosferic;

b) coordonează activitatea tuturor autorităților publice cu atribuții în domeniul calității aerului atmosferic;

c) aprobă cadrul normativ și instituțional pentru punerea în aplicare a prezentei legi;

d) aprobă delimitarea teritoriului Republicii Moldova în zone și aglomerări, precum și cadrul normativ privind instituirea și funcționarea RNMCA.

Articolul 8. Atribuțiile Ministerului Mediului

Ministerul Mediului este responsabil de implementarea politicii de stat în domeniul gestionării durabile a calității aerului atmosferic și:

a) elaborează și promovează politicile, cadrul normativ în domeniul calității aerului atmosferic și constituie punctul de contact pentru tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) asigură elaborarea, actualizarea și aplicarea normelor și a reglementărilor privind monitorizarea și evaluarea emisiilor de poluanți atmosferici, în temeiul și pentru executarea legii;

c) asigură conlucrarea cu autoritățile și instituțiile specializate în domeniile sănătății publice, agriculturii, economiei, transportului, industriei, energiei, dezvoltării regionale în vederea implementării eficiente a legislației în domeniul calității aerului atmosferic;

d) elaborează programul național de control al poluării atmosferice în conformitate cu prevederile Regulamentului privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici, aprobat de Guvern;

e) întocmește metodologia de elaborare a planurilor privind calitatea aerului și a planurilor de menținere a calității aerului, aprobată de Guvern;

f) coordonează funcționarea SNMGICA, SNIEPA și RNMCA;

g) coordonează raportul privind calitatea aerului atmosferic la nivel național, cu referire la toți poluanții care intră sub incidența prezentei legi, elaborat de către Agenția de Mediu;

h) contribuie la asigurarea accesului autorităților publice și al publicului larg la informația cu privire la calitatea aerului atmosferic;

i) elaborează și promovează politici în scopul realizării angajamentelor asumate în cadrul tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

j) informează Guvernul despre nivelul de depășire a pragurilor de emisie în cazurile excepționale;

k) coordonează inventarul național al emisiilor de poluanți atmosferici și asigură prezentarea acestuia, precum și a raportului aferent, organismelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

l) examinează și coordonează, la propunerea Agenției de Mediu, amplasarea punctelor fixe de monitorizare și lista poluanților atmosferici evaluați în cadrul RNMCA;

m) pune la dispoziția Ministerului Sănătății datele relevante privind calitatea aerului atmosferic, provenite din RNMCA, în scopul identificării și evaluării riscurilor pentru sănătatea umană.

Articolul 9. Atribuțiile Ministerului Agriculturii

și Industriei Alimentare

Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare are următoarele atribuții și responsabilități:

a) elaborează și include în programele de dezvoltare a agriculturii și industriei alimentare prevederi și măsuri care vizează reducerea impactului asupra calității aerului atmosferic și a mediului ca întreg;

b) pune la dispoziția Agenției de Mediu, la solicitare, informațiile necesare elaborării inventarelor emisiilor provenite din activități specifice sectorului, inclusiv date privind implementarea activităților incluse în documentele de politici de mediu.

Articolul 10. Atribuțiile Ministerului Sănătății

(1) Ministerul Sănătății are următoarele atribuții și responsabilități:

a) evaluează riscurile asupra stării de sănătate a populației în relație cu calitatea aerului atmosferic și elaborează măsuri de diminuare a impactului negativ al calității aerului atmosferic asupra sănătății;

b) participă la elaborarea și actualizarea normelor și a reglementărilor privind

calitatea aerului atmosferic;

c) elaborează metodologiile de evaluare a riscurilor asupra stării de sănătate a populației, vizând și protecția grupurilor sensibile ale populației, ca urmare a expunerii la poluanți atmosferici;

d) informează publicul cu privire la riscurile pentru sănătatea populației în relație cu calitatea aerului atmosferic;

e) participă, în limita competențelor, la elaborarea și punerea în aplicare a planurilor privind calitatea aerului și a planurilor de menținere a calității aerului, conform art. 36 și 37;

f) elaborează și pune în aplicare, în cadrul programelor naționale de control al bolilor, politici de prevenire a bolilor condiționate de poluarea aerului atmosferic;

g) asigură colaborarea internațională în domeniul calității aerului atmosferic și sănătății și raportează organismelor internaționale specializate datele referitoare la starea de sănătate a populației în relație cu calitatea aerului atmosferic;

h) stabilește țintele naționale de reducere a expunerii populației la diferiți poluanți atmosferici pentru a diminua efectele dăunătoare asupra sănătății, precum și termenele de atingere a acestora;

i) poate efectua activități suplimentare de monitorizare și evaluare a calității aerului atmosferic și măsurări indicative, cu prelevare pasivă sau secvențială în puncte fixe, pentru a evalua riscurile asupra stării de sănătate a populației, conform prevederilor prezentei legi;

j) aprobă zone de protecție sanitară în jurul întreprinderilor și al instalațiilor industriale, la o anumită distanță de teritoriile protejate, zonele de odihnă și de recreere a populației, instituțiile balneare, medico-sanitare, preșcolare, de învățământ și casele de locuit, în scopul diminuării impactului poluanților atmosferici asupra sănătății populației;

k) pune la dispoziția Agenției de Mediu, la solicitare, informațiile necesare elaborării inventarelor de emisii provenite din activități specifice sectorului, inclusiv date privind implementarea activităților incluse în programe și strategii de mediu.

(2) În cazul informării de către Agenția de Mediu despre existența riscului de depășire a pragului de alertă și/sau a pragului de informare, prevăzute în anexa nr. 2, Ministerul Sănătății evaluează în regim de urgență riscurile pentru sănătatea populației și propune măsuri imediate și preventive care trebuie luate în vederea protecției sănătății populației.

Articolul 11. Atribuțiile Ministerului Infrastructurii

și Dezvoltării Regionale

Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale are următoarele atribuții și responsabilități:

a) elaborează și include în programele sectoriale pentru activitățile din transport, energetică și dezvoltare regională, în limita competențelor funcționale, prevederi și măsuri care vizează reducerea impactului asupra calității aerului atmosferic și a mediului ca întreg, dezvoltând politici pentru susținerea tehnologiilor mai puțin poluante și a surselor regenerabile;

b) elaborează reglementări normative privind emisiile provenite de la vehiculele rutiere (Euro 5 și Euro 6) și stabilește condițiile tehnice pentru mijloacele de transport în vederea reducerii impactului emisiilor asupra calității aerului atmosferic;

c) elaborează reglementări tehnice privind transportul mărfurilor periculoase, inclusiv al celor care pot afecta calitatea aerului atmosferic;

d) pune la dispoziția Agenției de Mediu, la solicitare, informațiile necesare elaborării inventarelor emisiilor provenite din activități specifice sectorului, inclusiv date privind implementarea activităților incluse în documentele de politici de mediu.

Articolul 12. Atribuțiile Ministerului Economiei

Ministerul Economiei are următoarele atribuții și responsabilități:

a) elaborează și include în programele sectoriale pentru activitățile din industrie, în limita competențelor funcționale, prevederi și măsuri care vizează reducerea impactului asupra calității aerului atmosferic și a mediului ca întreg, dezvoltând politici pentru susținerea tehnologiilor mai puțin poluante;

b) elaborează reglementări tehnice privind calitatea combustibililor și norme privind punerea în aplicare a acestora, ținând cont de necesitatea reducerii și limitării poluării aerului atmosferic;

c) exercită funcții de reglementare și control privind proiectarea, construirea și operarea instalațiilor, echipamentelor și utilajelor care pot afecta calitatea aerului atmosferic;

d) pune la dispoziția Agenției de Mediu, la solicitare, informațiile necesare elaborării inventarelor emisiilor provenite din activități specifice sectorului, inclusiv date privind implementarea activităților incluse în documentele de politici de mediu.

Articolul 13. Atribuțiile Agenției de Mediu

Agenția de Mediu întreprinde măsuri de implementare a actelor normative în domeniul gestionării durabile a calității aerului atmosferic și:

a) asigură implementarea cadrului normativ privind calitatea aerului atmosferic, monitorizează și raportează periodic Ministerului Mediului despre nivelul realizării acestuia, prezintă propuneri de modificare a actelor normative în domeniu;

b) acordă suport Ministerului Mediului la elaborarea actelor normative privind evaluarea și gestionarea calității aerului atmosferic;

c) elaborează și transmite spre avizare Ministerului Mediului, în fiecare an, până la data de 1 decembrie, raportul privind calitatea aerului atmosferic la nivel național pentru anul anterior, cu referire la poluanții care intră sub incidența prezentei legi, și inventarul național al emisiilor de poluanți atmosferici, însoțit de raportul aferent, în conformitate cu prevederile Convenției asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi;

d) elaborează inventarul național al emisiilor de gaze cu efect de seră, în conformitate cu prevederile Regulamentului privind instituirea și funcționarea Sistemului național de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră și altor informații relevante pentru schimbările climatice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1277/2018, și îl prezintă Ministerului Mediului spre avizare;

e) asigură funcționarea SNMGICA și SNIEPA, precum și administrarea RNMCA, inclusiv a stației de monitorizare în context transfrontalier, conform Programului de cooperare pentru supravegherea și evaluarea transportului pe distanțe lungi al poluanților atmosferici în Europa (EMEP);

f) realizează clasificarea în regimuri de evaluare și regimuri de gestionare a ariilor din zone și aglomerări pe baza rezultatelor măsurărilor și a studiilor de modelare, conform prevederilor art. 21 și 29, și o prezintă Ministerului Mediului spre avizare;

g) ține Registrul național al emisiilor și al transferului de poluanți, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului 373/2018 cu privire la Registrul național al emisiilor și al transferului de poluanți;

h) elaborează metodologia privind evaluarea și validarea datelor de calitate a aerului atmosferic obținute în urma monitorizării calității aerului atmosferic;

i) acordă suport autorităților publice locale în elaborarea planurilor privind calitatea aerului la nivel local, aplică procedura de evaluare strategică de mediu asupra acestora și monitorizează, împreună cu Inspectoratul pentru Protecția Mediului, implementarea lor;

j) coordonează cu Ministerul Mediului amplasarea punctelor fixe de monitorizare și lista poluanților atmosferici evaluați în cadrul RNMCA;

k) asigură informarea publicului și a autorităților publice interesate privind calitatea aerului atmosferic, nivelul de depășire a pragurilor de emisie, inclusiv în cazurile excepționale;

l) asigură acuratețea, corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate, precum și validarea primară a datelor;

m) informează Ministerul Sănătății despre existența riscului de depășire a pragului de alertă și/sau a pragului de informare în scopul identificării și evaluării riscurilor pentru sănătatea umană;

n) elaborează prognoze privind nivelul poluării aerului atmosferic;

o) elaborează avertizări și asigură difuzarea acestora operatorilor în cazul

manifestării nivelurilor înalte de poluare;

p) autorizează emisiile de poluanți atmosferici în conformitate cu legislația în domeniul protecției mediului;

q) elaborează informații și rapoarte în formatele stabilite de către Agenția Europeană de Mediu, Oficiul Statistic al Uniunii Europene (Eurostat), de către secretariatele convențiilor și protocoalelor în domeniul protecției aerului atmosferic la care Republica Moldova este parte și le prezintă Ministerului Mediului;

r) stabilește zonele de protecție pentru punctele fixe de măsurare și informează autoritățile competente cu privire la delimitarea acestora;

s) aprobă, în comun cu unitățile administrativ-teritoriale, listele întocmite în urma clasificării în regimuri de gestionare a ariilor din zone și din aglomerări;

t) solicită și primește gratuit, în condițiile legii, date și informații generalizate cu privire la calitatea aerului atmosferic;

u) organizează, împreună cu alte autorități publice și cu organizațiile neguvernamentale, ateliere de instruire asupra implementării cerințelor de calitate a aerului atmosferic, acțiuni de educație și conștientizare ecologică a populației în domeniul protecției aerului atmosferic.

Articolul 14. Atribuțiile Inspectoratului pentru

Protecția Mediului

Inspectoratul pentru Protecția Mediului are următoarele atribuții și responsabilități:

a) asigură controlul în vederea respectării prevederilor prezentei legi;

b) acordă suport Ministerului Mediului la elaborarea actelor normative privind evaluarea și gestionarea calității aerului atmosferic;

c) efectuează controlul realizării măsurilor de protecție a aerului, stabilite în actele permissive cu privire la calitatea aerului atmosferic, eliberate de Agenția de Mediu, în planurile privind calitatea aerului, precum și în planurile de menținere a calității aerului;

d) efectuează controlul privind stabilirea cauzelor poluării aerului atmosferic și propune măsuri de remediere;

e) verifică procesul de raportare de către operatori a datelor despre emisiile de poluanți atmosferici în Registrul național al emisiilor și al transferului de poluanți, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului 373/2018 cu privire la Registrul național al emisiilor și al transferului de poluanți;

f) verifică respectarea de către operatori a automonitorizării emisiilor de poluanți atmosferici, efectuată cu utilizarea echipamentelor de măsurare prevăzute în actele de reglementare emise de autoritățile publice pentru protecția mediului;

g) efectuează controale în modul și limitele prevăzute de lege în vederea depistării și contracarării activităților cu impact negativ asupra calității aerului atmosferic;

h) efectuează testarea, cu mijloace de măsurare omologate și verificate metrologic, a emisiilor de poluanți ale vehiculelor aflate în trafic rutier;

i) constată cazurile de încălcare a legislației în domeniul protecției aerului atmosferic și aplică sancțiuni conform actelor normative; calculează prejudiciul cauzat mediului ca urmare a încălcării actelor normative și permise cu privire la calitatea aerului atmosferic;

j) informează Ministerul Mediului și Agenția de Mediu în cazul constatării unor neconformități cu impact major asupra calității aerului atmosferic sau, la solicitarea acestora, prezintă informații referitoare la rezultatele controalelor efectuate, propune suspendarea și retragerea actelor permise eliberate în cazurile de neconformare constatate.

Articolul 15. Atribuțiile Serviciului

Hidrometeorologic de Stat

Serviciul Hidrometeorologic de Stat are următoarele atribuții și responsabilități:

a) transmite, la cerere, cu titlu gratuit, Agenției de Mediu informații cu privire la climatul zonelor și aglomerărilor;

b) realizează prognoze meteorologice și le transmite, cu titlu gratuit, Agenției de Mediu în scopul aplicării planurilor privind calitatea aerului și al monitorizării efectelor măsurilor luate.

Articolul 16. Atribuțiile Agenției „Moldsilva”

Agenția „Moldsilva” are următoarele atribuții și responsabilități:

a) coordonează procesul de implementare a principiilor de dezvoltare durabilă a fondului forestier, corelat cu datele de calitate a aerului atmosferic;

b) evaluează riscurile cu privire la starea vegetației și a pădurilor în corelare cu datele de calitate a aerului atmosferic, pe care le prezintă anual Agenției de Mediu;

c) participă la elaborarea și punerea în aplicare a planurilor privind calitatea aerului/planurilor de menținere a calității aerului.

Articolul 17. Atribuțiile autorităților administrației

publice locale

(1) Autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții:

a) organizează, la nivelul administrației publice locale de nivelul al doilea, în colaborare cu agențiile teritoriale de mediu, elaborarea planurilor privind calitatea

aerului/planurilor de menținere a calității aerului în conformitate cu metodologia de elaborare a planurilor privind calitatea aerului și a planurilor de menținere a calității aerului; supun aceste planuri procedurii de evaluare strategică de mediu, efectuată în conformitate cu Legea nr. 11/2017 privind evaluarea strategică de mediu, și le prezintă spre aprobare consiliului local;

b) monitorizează, la nivelul administrației publice locale de nivelul al doilea, împreună cu organele teritoriale pentru protecția mediului, implementarea planurilor privind calitatea aerului/planurilor de menținere a calității aerului;

c) elaborează și prezintă anual Agenției de Mediu raportul cu privire la realizarea planurilor privind calitatea aerului/planurilor de menținere a calității aerului și la efectele acestora;

d) contribuie, în comun cu autoritățile și instituțiile cu competențe în domeniu, la planificarea amplasamentului stațiilor de monitorizare și la delimitarea zonelor de protecție aferente în vederea includerii acestora în planurile de urbanism.

(2) Autoritățile publice locale de nivelul întâi asigură, la nivel local, respectarea dispozițiilor prezentei legi în sfera lor de responsabilitate și contribuie la realizarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1).

Articolul 18. Responsabilitățile operatorilor

(1) Operatorii au următoarele responsabilități:

a) participă la elaborarea, la nivel local, a planurilor privind calitatea aerului/planurilor de menținere a calității aerului și respectă obligațiile ce le revin prin acestea;

b) aplică măsurile de reducere a emisiilor de poluanți atmosferici, prevăzute în planurile privind calitatea aerului;

c) anunță neîntârziat Inspectoratul pentru Protecția Mediului în cazul producerii unor avarii, accidente, incidente, opriri/porniri accidentale etc. și în cazul înregistrării depășirii valorilor-limită ale emisiilor de poluanți atmosferici;

d) monitorizează emisiile de poluanți atmosferici la instalațiile aflate în gestiune, utilizând metodele și echipamentele stabilite în conformitate cu prevederile prezentei legi;

e) oferă Agenției de Mediu informațiile solicitate în vederea elaborării inventarelor emisiilor de poluanți atmosferici;

f) asigură puncte de prelevare și control al emisiilor de poluanți atmosferici, în conformitate cu actele de reglementare;

g) întreprind măsurile necesare pentru înlăturarea cauzelor și consecințelor asupra calității aerului atmosferic în cazul înregistrării depășirii valorilor-limită ale emisiilor de poluanți atmosferici, inclusiv întreruperea temporară a activității instalației care a generat această situație.

(2) Operatorii care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1 la Regulamentul privind Registrul național al emisiilor și al transferului de poluanți, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 373/2018, raportează anual, în modul și termenele specificate în anexa nr. 3 la regulamentul menționat.

Capitolul III

EVALUAREA CALITĂȚII AERULUI ATMOSFERIC

Secțiunea 1

Evaluarea calității aerului atmosferic

privind dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii

de azot, particulele în suspensie, plumbul,

benzenul, monoxidul de carbon, arsenul,

cadmiul, nichelul și benzo(a)pirenul

Articolul 19. Criteriile de evaluare a calității

aerului atmosferic

(1) Calitatea aerului atmosferic este evaluată în baza valorilor-limită respectate într-o perioadă de timp determinată și care, odată atinse, nu trebuie depășite.

(2) Agenția de Mediu realizează evaluarea calității aerului atmosferic prin estimarea concentrațiilor de poluanți în comparație cu standardele și obiectivele calității aerului atmosferic stabilite în anexa nr. 2.

Articolul 20. Evaluarea calității aerului atmosferic

(1) Evaluarea preliminară a calității aerului atmosferic se efectuează în scopul delimitării întregului teritoriu al Republicii Moldova în zone și aglomerări, precum și în scopul proiectării, stabilirii și/sau modificării ulterioare a RNMCA, în conformitate cu prevederile anexei nr. 3 partea a II-a.

(2) Evaluarea permanentă a calității aerului atmosferic se realizează în toate zonele și aglomerările delimitate în funcție de nivelurile poluării observate în raport cu pragurile de evaluare, prevăzute în anexa nr. 3 partea I compartimentul A, care se clasifică în:

a) pragul inferior de evaluare;

b) pragul superior de evaluare.

Secțiunea a 2-a

Regimul de evaluare a calității aerului atmosferic

Articolul 21. Regimul de evaluare

(1) În scopul evaluării calității aerului atmosferic privind dioxidul de sulf, dioxidul de azot, oxizii de azot, particulele în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumbul, benzenul, monoxidul de carbon, arsenul, cadmiul, nichelul, benzo(a)pirenul, în fiecare zonă sau aglomerare se delimitează arii care se clasifică în regimuri de evaluare, în funcție de pragurile superior și inferior de evaluare, după cum urmează:

a) regim de evaluare I, în care nivelul de poluare este mai mare decât pragul superior de evaluare stabilit prin măsurări fixe;

b) regim de evaluare II, în care nivelul de poluare este mai mic decât pragul superior de evaluare, dar mai mare decât pragul inferior de evaluare stabilit prin tehnici combinate;

c) regim de evaluare III, în care nivelul de poluare este mai mic decât pragul inferior de evaluare stabilit prin modelare și/sau estimare obiectivă.

(2) Clasificarea în regimuri de evaluare se reexaminează cel puțin o dată la fiecare 5 ani, în conformitate cu procedura prevăzută în anexa nr. 3 partea I compartimentul B.

(3) Clasificarea în regimuri de evaluare poate fi revizuită la intervale mai scurte de timp în cazul unor modificări semnificative ale activităților care pot contribui la majorarea sau micșorarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot sau, unde este cazul, oxizi de azot, particule în suspensie, plumb, benzen sau monoxid de carbon.

Articolul 22. Criterii de evaluare privind dioxidul de sulf,

dioxidul de azot, oxizii de azot, particulele

în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumbul,

benzenul, monoxidul de carbon, arsenul,

cadmiul, nichelul, benzo(a)pirenul

(1) Evaluarea calității aerului atmosferic în zonele și aglomerările clasificate conform regimului de evaluare I se realizează prin măsurări fixe. În scopul furnizării informației adecvate, evaluarea poate fi suplimentată, la necesitate, cu tehnici de modelare și/sau măsurări indicative în legătură cu distribuția spațială a calității aerului atmosferic.

(2) Evaluarea calității aerului atmosferic în zonele și aglomerările clasificate conform regimului de evaluare II se realizează prin combinații de măsurări fixe și tehnici de modelare și/sau măsurări indicative.

(3) Evaluarea calității aerului atmosferic în zonele și aglomerările clasificate conform regimului de evaluare III se realizează prin tehnici de modelare și/sau tehnici de estimare obiectivă.

(4) Suplimentar față de criteriile de evaluare prevăzute la alin. (1)-(3), în stațiile de fond rural, amplasate departe de sursele de poluare, se efectuează măsurări în scopul

obținerii și furnizării informațiilor privind concentrația masică totală și concentrațiile particulelor în suspensie PM_{2,5}. Substanțele măsurate în stațiile de fond rural sunt prevăzute în anexa nr. 1 partea a III-a.

Articolul 23. Criterii de evaluare pentru ozon

(1) În toate zonele și aglomerările unde concentrațiile de ozon au depășit obiectivele pe termen lung prevăzute în anexa nr. 2 partea a V-a în orice perioadă din ultimii 5 ani de măsurare, evaluarea calității aerului atmosferic se realizează prin măsurări fixe.

(2) În cazul în care datele disponibile acoperă o perioadă mai mică de 5 ani, pentru a determina dacă obiectivele pe termen lung prevăzute în anexa nr. 2 partea a V-a au fost depășite, se pot combina rezultatele campaniilor de măsurare de scurtă durată, desfășurate în perioade și locuri considerate ca având cele mai mari niveluri de poluare, cu rezultatele extrase din inventarele emisiilor și din modelare.

Capitolul IV

MONITORIZAREA ȘI GESTIONAREA

CALITĂȚII AERULUI ATMOSFERIC

Secțiunea 1

Monitorizarea calității aerului atmosferic

Articolul 24. Sistemul Național de Monitorizare

și Gestionare Integrată a Calității

Aerului

(1) Prin intermediul SNMGICA, Agenția de Mediu monitorizează nivelul de poluare a aerului atmosferic, asigurând supravegherea sistematică a concentrațiilor poluanților atmosferici prevăzuți în anexa nr. 1 partea I.

(2) Obiectivele monitorizării aerului atmosferic:

a) evaluarea concentrațiilor poluanților atmosferici în conformitate cu standardele Uniunii Europene;

b) elaborarea programelor de monitorizare a calității aerului atmosferic;

c) identificarea ariilor poluate;

d) selectarea tipurilor de măsurare în funcție de concentrația poluanților, numărul și densitatea populației;

e) identificarea criteriilor pentru proiectarea RNMCA;

f) studierea influenței schimbărilor climatice prin monitorizarea calității aerului și a

precipitațiilor atmosferice.

(3) Măsurările concentrațiilor poluanților atmosferici se corelează, după caz, cu programul de măsurare și strategia de monitorizare a Programului de cooperare pentru supravegherea și evaluarea transportului pe distanțe lungi al poluanților atmosferici în Europa (EMEP) din cadrul Convenției asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi.

Articolul 25. Rețeaua Națională de Monitorizare

a Calității Aerului

(1) Estimarea calității aerului atmosferic în baza măsurărilor efectuate prin RNMCA se realizează de către Agenția de Mediu conform obiectivelor de calitate a datelor, criteriilor de agregare a datelor și a parametrilor statistici, precum și conform metodelor de referință prevăzute în anexa nr. 4, aprobate la nivel național.

(2) Asigurarea calității rezultatelor obținute de la RNMCA se realizează prin intermediul procedurii de control și validare a datelor.

(3) Instituirea și funcționarea RNMCA se asigură în conformitate cu Regulamentul privind monitorizarea și gestionarea calității aerului atmosferic.

Secțiunea a 2-a

Stațiile de monitorizare a poluanților atmosferici

Articolul 26. Criteriile de determinare a numărului

minim al stațiilor de monitorizare pentru

dioxidul de sulf, dioxidul de azot, oxizii

de azot, particulele în suspensie PM_{10}

și $PM_{2,5}$, plumb, benzen, monoxidul de

carbon, arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)

piren

(1) Măsurările concentrațiilor poluanților atmosferici în zone și aglomerări se efectuează de către Agenția de Mediu în puncte fixe, fie continuu, fie prin prelevări aleatorii, și numărul acestor măsurări trebuie să fie suficient pentru a permite determinarea nivelului concentrațiilor poluanților.

(2) Numărul minim al stațiilor de monitorizare pentru măsurările fixe ale concentrațiilor poluanților atmosferici se determină în funcție de:

a) numărul populației din fiecare zonă și aglomerare;

b) nivelul poluării aerului, caracterizat de pragurile de evaluare.

(3) Amplasarea stațiilor de monitorizare pentru măsurările fixe ale concentrațiilor poluanților atmosferici se determină în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa nr. 5.

(4) Numărul total al stațiilor de monitorizare pentru măsurările fixe ale concentrațiilor pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot, oxizii de azot, particulele în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen, monoxid de carbon poate fi redus cu până la 50% din numărul stațiilor de monitorizare prevăzute în anexa nr. 6 partea I dacă aceste măsurări sunt suplimentate cu informații provenite din tehnici de modelare și/sau măsurări indicative, îndeplinind următoarele condiții:

a) metodele suplimentare furnizează informații suficiente pentru evaluarea calității aerului privind respectarea valorilor-limită sau a pragurilor de alertă, precum și informații adecvate pentru public;

b) pentru evaluarea calității aerului privind respectarea valorilor-limită se ține cont de rezultatele provenite din modelare și/sau din măsurările indicative;

c) numărul stațiilor de monitorizare care urmează a fi instalate și rezoluția spațială a altor tehnici sunt suficiente pentru stabilirea concentrației poluanților atmosferici în conformitate cu obiectivele de calitate a datelor și permit rezultatelor evaluării să respecte criteriile prevăzute în anexa nr. 4 partea I.

Articolul 27. Criteriile de determinare a numărului

minim de puncte de prelevare pentru

ozon

(1) Criteriile de determinare a numărului minim de puncte de prelevare pentru măsurările fixe ale concentrațiilor de ozon sunt prevăzute în anexa nr. 6 partea a II-a.

(2) Numărul total al punctelor de prelevare pentru măsurările fixe ale concentrațiilor de ozon poate fi redus dacă aceste măsurări sunt suplimentate cu informații provenite din modelare și/sau măsurări indicative, îndeplinind următoarele condiții:

a) metodele suplimentare furnizează informații suficiente pentru evaluarea calității aerului atmosferic privind respectarea valorilor-țintă, a obiectivelor pe termen lung, a pragurilor de informare și alertă;

b) pentru evaluarea calității aerului atmosferic privind respectarea valorilor-țintă se ține cont de rezultatele provenite din modelare și/sau măsurările indicative;

c) numărul punctelor de prelevare ce trebuie instalate și rezoluția spațială a altor tehnici sunt suficiente pentru determinarea concentrațiilor de ozon conform obiectivelor de calitate a datelor și permit rezultatelor evaluării să respecte criteriile prevăzute în anexa nr. 4 partea I;

d) în fiecare zonă sau aglomerare este amplasat cel puțin un punct de prelevare;

e) dioxidul de azot este măsurat în toate punctele de prelevare, cu excepția stațiilor de fond rural prevăzute în anexa nr. 5 partea a II-a.

(3) Dioxidul de azot este măsurat continuu în cel puțin 50% din punctele de prelevare prevăzute în anexa nr. 6 partea a II-a, cu excepția stațiilor de fond rural unde se pot folosi și alte metode de măsurare.

(4) Numărul minim al stațiilor de monitorizare pentru măsurările în puncte fixe ale concentrațiilor de ozon în zonele și aglomerările care îndeplinesc obiectivele pe termen lung este prevăzut în anexa nr. 6 partea a II-a compartimentul C.

(5) Concentrațiile substanțelor precursorale ale ozonului se monitorizează în cel puțin un punct de prelevare, ținând cont de procesele de formare a ozonului, precum și de cele de dispersie a acestor substanțe precursorale prevăzute în anexa nr. 1 partea a II-a.

Articolul 28. Zona de protecție a stațiilor

de monitorizare a poluanților

atmosferici

(1) În jurul stațiilor de monitorizare unde se efectuează măsurări fixe se delimitează o zonă de protecție în conformitate cu Regulamentul privind monitorizarea și gestionarea calității aerului atmosferic.

(2) În interiorul zonei de protecție se amplasează panouri de informare cu privire la semnificația și limitele zonei.

(3) În zona de protecție se interzice executarea oricăror lucrări sau desfășurarea oricăror activități care ar putea influența reprezentativitatea datelor de calitate a aerului atmosferic.

(4) În cazul în care este necesară efectuarea unor lucrări cu caracter temporar, autoritatea publică locală, în comun cu autoritatea teritorială pentru protecția mediului, examinează demersul solicitantului în termen de 5 zile lucrătoare de la data informării și transmite acestuia condițiile în care se pot desfășura activități sau lucrări în zona de protecție.

Secțiunea a 3-a

Gestionarea calității aerului atmosferic

Articolul 29. Regimul de gestionare

(1) În vederea gestionării calității aerului atmosferic privind dioxidul de sulf, dioxidul de azot, oxizii de azot, particulele în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumbul, benzenul, monoxidul de carbon, arsenul, cadmiul, nichelul, benzo(a)pirenul, în fiecare zonă sau aglomerare se delimitează arii care se clasifică în regimuri de gestionare în funcție de rezultatul evaluării calității aerului atmosferic, realizată cu respectarea prevederilor secțiunii 1 din capitolul III, după cum urmează:

a) regim de gestionare I - reprezintă ariile din zonele și aglomerările în care nivelurile de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen, monoxid de carbon sunt mai mari sau egale cu valorile-limită plus marja de toleranță, dacă este relevant, iar nivelurile de arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, particule în suspensie $PM_{2,5}$ sunt mai mari decât valorile-țintă prevăzute în anexa nr. 2;

b) regim de gestionare II - reprezintă ariile din zonele și aglomerările în care nivelurile de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen, monoxid de carbon sunt mai mici sau egale cu valorile-limită, iar nivelurile de arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, particule în suspensie $PM_{2,5}$ sunt mai mici decât valorile-țintă prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Pentru ariile din zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare I se elaborează planuri privind calitatea aerului pentru a se atinge valorile-limită corespunzătoare sau, respectiv, valorile-țintă.

(3) Pentru ariile din zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare II se elaborează planuri de menținere a calității aerului.

(4) Nivelul poluanților atmosferici în ariile din zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare II, odată fiind atins, se menține.

(5) În zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare I sunt delimitate ariile în care s-au depășit valorile-țintă pentru arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren și sunt determinate sursele care au contribuit la aceasta, fiind stabilite măsuri direcționate către sursele predominante de emisii, în scopul atingerii valorilor-țintă.

(6) Pentru ariile din zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare I, unde depășirile valorilor-limită pentru un anumit poluant atmosferic sunt cauzate de contribuții din surse naturale, se furnizează informații cu privire la concentrații și surse, precum și probe care demonstrează elocvent că depășirile sunt cauzate de evenimente naturale.

(7) În cazul depășirilor care pot fi atribuite surselor naturale în conformitate cu alin. (6), acestea nu se consideră depășiri în sensul prezentei legi.

Articolul 30. Cerințele de gestionare a concentrațiilor

de ozon

(1) În zonele și aglomerările de pe întreg teritoriul țării se asigură că concentrațiile de ozon în aerul atmosferic nu depășesc valorile-țintă și obiectivele pe termen lung prevăzute în anexa nr. 2 partea a V-a.

(2) În zonele și aglomerările în care nivelul concentrației de ozon depășește valoarea-țintă se aplică, de la data prevăzută în anexa nr. 2 partea a V-a, măsurile din programul național de control al poluării atmosferice, prevăzut la art. 33 alin. (2), și, dacă este cazul, un plan privind calitatea aerului, prevăzut la art. 36, pentru a atinge valoarea-țintă, cu excepția cazurilor în care aplicarea acestuia implică costuri disproporționate.

(3) În zonele și aglomerările în care nivelurile concentrațiilor de ozon depășesc obiectivele pe termen lung, dar se situează sub valorile-țintă sau sunt egale cu acestea, Agenția de Mediu pune în aplicare măsuri eficiente în scopul îndeplinirii obiectivelor pe termen lung.

(4) Pragurile de alertă pentru concentrațiile de ozon în aerul atmosferic sunt prevăzute în anexa nr. 2 partea a V-a.

(5) În zonele și aglomerările în care nivelurile concentrațiilor de ozon îndeplinesc obiectivele pe termen lung, în măsura în care factorii precum natura transfrontalieră a poluării cu ozon și condițiile meteorologice o permit, Agenția de Mediu întreprinde măsuri prin care să mențină aceste niveluri sub obiectivele pe termen lung.

Secțiunea a 4-a

Sistemul Național de Inventariere a Emisiilor

de Poluanți Atmosferici

Articolul 31. Sistemul Național de Inventariere

a Emisiilor de Poluanți Atmosferici

(1) SNIEPA asigură colectarea datelor necesare, precum și procesarea informațiilor în vederea elaborării inventarului național al emisiilor de poluanți atmosferici.

(2) SNIEPA este creat și administrat de către Agenția de Mediu astfel încât să asigure transparența, consecvența, comparabilitatea, caracterul complet și acuratețea inventarului național al emisiilor de poluanți atmosferici, în conformitate cu prevederile standardelor Uniunii Europene și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

(3) SNIEPA asigură calitatea inventarului național al emisiilor de poluanți atmosferici prin colectarea de date, selectarea corespunzătoare a metodelor de estimare și a factorilor de emisie, estimarea nivelului emisiilor de poluanți atmosferici, precum și prin analiza incertitudinilor și a activităților de asigurare și control al calității unor proceduri pentru verificarea datelor incluse în inventarul național.

(4) Funcționarea SNIEPA se asigură conform Regulamentului privind monitorizarea și gestionarea calității aerului atmosferic.

Capitolul V

MĂSURI DE PROTECȚIE A AERULUI ATMOSFERIC

Secțiunea 1

Standardele calității aerului pentru protecția

sănătății umane

Articolul 32. Valorile-limită, valorile-țintă și pragurile

de alertă pentru protecția sănătății umane

(1) Agenția de Mediu și Agenția Națională pentru Sănătate Publică asigură monitorizarea respectării nivelurilor concentrațiilor poluanților atmosferici sub valorile-limită și valorile-țintă prevăzute în anexa nr. 2, cu excepția ozonului, în scopul evitării, prevenirii sau reducerii efectelor dăunătoare asupra sănătății umane în ariile din zone și aglomerări.

(2) Pragurile de alertă pentru concentrațiile de dioxid de azot și dioxid de sulf în aerul atmosferic sunt prevăzute în anexa nr. 2 părțile a II-a și a III-a.

Articolul 33. Angajamentele naționale de reducere

a emisiilor de anumiți poluanți atmosferici

(1) Angajamentele naționale de reducere a emisiilor pentru dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, amoniac și particule fine în suspensie, ce trebuie atinse conform Convenției asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi și protocoalelor adoptate în temeiul acesteia, la care Republica Moldova este parte, sunt stabilite în Regulamentul privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici.

(2) Reducerea riscurilor pentru sănătate și a efectelor nocive asupra mediului ca întreg este realizată prin punerea în aplicare a unui program național de control al poluării atmosferice, elaborat în conformitate cu Regulamentul privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici.

(3) În vederea limitării emisiilor naționale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, amoniac și particule fine în suspensie, rezultate din toate sursele de poluare, Agenția de Mediu asigură monitorizarea și raportarea emisiilor și a impactului poluanților respectivi asupra mediului.

(4) În vederea respectării angajamentelor naționale de reducere a emisiilor de compuși organici volatili din surse specifice, măsurile de reducere a emisiilor rezultate din depozitarea și din distribuția benzinei de la terminale la stațiile de alimentare cu produse petroliere, precum și a celor cauzate de utilizarea solvenților organici în anumite vopsele, lacuri și produse de refinisare a vehiculelor rutiere, se stabilesc în acte normative aprobate de Guvern.

Secțiunea a 2-a

Măsurile de prevenire a poluării și de protecție

a aerului atmosferic

Articolul 34. Prevenirea poluării aerului atmosferic

(1) Planificarea, amplasarea, proiectarea, construcția și darea în exploatare a

întreprinderilor, a instalațiilor și a altor obiective noi, reconstrucția și extinderea celor în funcțiune, cu perfecționarea proceselor tehnologice și a utilajelor existente, precum și implementarea unor tehnologii și utilaje moderne cu impact asupra aerului atmosferic se realizează numai dacă, în prealabil, activitățile planificate au fost supuse procedurii de evaluare a impactului asupra mediului în conformitate cu Legea nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului.

(2) În scopul prevenirii poluării și protecției aerului atmosferic se interzice producerea, exploatarea mijloacelor de transport (rutier, feroviar, naval, aerian, a echipamentelor mobile nerutiere echipate cu motoare cu ardere internă) care depășesc valorile-limită pentru poluanți atmosferici.

(3) În vederea aplicării principiului „poluatorul plătește” și în scopul prevenirii și reducerii efectelor dăunătoare asupra mediului cauzate de poluanții atmosferici prevăzuți în anexa nr. 2 la prezenta lege, părțile I-IV, pentru mijloacele de transport se aplică taxa de poluare în funcție de emisiile generate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 1540/1998 privind plata pentru poluarea mediului.

Articolul 35. Autorizarea activităților cu impact

asupra aerului atmosferic

(1) Activitățile industriale și economice care generează emisii din surse fixe cu impact asupra aerului atmosferic se realizează în baza autorizației de emisie a poluanților în atmosferă de la surse fixe, eliberată de Agenția de Mediu în conformitate cu actele normative aprobate de Guvern.

(2) Autorizația menționată la alin. (1) oferă operatorului dreptul de a desfășura, pentru o perioadă stabilită, genul de activitate indicat în aceasta, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

Secțiunea a 3-a

Planuri privind calitatea aerului

Articolul 36. Cerințe cu privire la planurile

privind calitatea aerului

(1) În zonele și aglomerările unde nivelul poluanților atmosferici depășește orice valoare-limită sau valoare-țintă plus marja de toleranță, pentru fiecare dintre acestea se întocmesc planuri privind calitatea aerului conform anexei nr. 7, în scopul respectării valorilor-limită sau a valorilor-țintă respective, stabilite în anexa nr. 2.

(2) În cazul depășirii valorilor-limită pentru care termenele de respectare prevăzute în anexa nr. 2 au expirat, planurile privind calitatea aerului stabilesc măsuri astfel încât perioada de depășire să fie cât mai scurtă posibil. Planurile privind calitatea aerului pot include și măsuri specifice vizând protecția grupurilor sensibile ale populației, inclusiv a copiilor.

(3) Planurile pot conține măsuri eficiente de control și, unde este necesar, de suspendare a activităților care contribuie la apariția riscului de depășire a valorilor-limită sau a valorilor-țintă ori a pragurilor de alertă corespunzătoare standardelor calității aerului atmosferic.

(4) În cazul în care într-o zonă sau aglomerare sunt depășite valorile-limită ale mai multor poluanți atmosferici, se elaborează și se pun în aplicare planuri integrate privind calitatea aerului cu referire la toți poluanții respectivi.

Articolul 37. Cerințe cu privire la planurile

de menținere a calității aerului

(1) Planurile de menținere a calității aerului cuprind măsuri pentru păstrarea nivelului poluanților atmosferici sub valorile-limită, respectiv sub valorile-țintă, și pentru asigurarea celei mai bune calități a aerului atmosferic în condițiile unei dezvoltări durabile.

(2) În toate zonele și aglomerările unde nivelul poluanților atmosferici este mai mic sau egal cu valoarea-limită ori este mai mic decât valoarea-țintă sunt întocmite planuri de menținere a calității aerului în scopul respectării valorii-limită sau valorii-țintă respective, prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Metodologia de elaborare a planurilor privind calitatea aerului și a planurilor de menținere a calității aerului se aprobă de Guvern.

Capitolul VI

INFORMAREA ȘI RAPORTAREA

Articolul 38. Informarea publicului

(1) Agenția de Mediu asigură informarea publicului, precum și a instituțiilor interesate, cu privire la:

a) calitatea aerului atmosferic, în conformitate cu anexa nr. 8;

b) programul național de control al poluării atmosferice, prevăzut la art. 33 alin. (2);

c) planurile privind calitatea aerului și planurile de menținere a calității aerului, prevăzute la art. 36 și 37;

d) măsurile de protecție a aerului atmosferic, prevăzute la cap. V.

(2) Informațiile se pun la dispoziția publicului cu titlu gratuit, prin intermediul oricăror mijloace media ușor accesibile, și se plasează pe pagina web oficială a Agenției de Mediu.

(3) În cazul în care se depășește valoarea-limită și/sau pragul de alertă prevăzute în anexa nr. 2 sau are loc o poluare semnificativă transfrontalieră, Agenția de Mediu asigură neîntârziat informarea autorității centrale pentru resursele naturale și mediu și publicul

larg.

Articolul 39. Raportarea privind calitatea aerului

atmosferic

(1) Agenția de Mediu pune la dispoziția publicului, anual, prin intermediul oricăror mijloace media ușor accesibile, raportul privind calitatea aerului atmosferic la nivel național, cu referire la toți poluanții evaluați și monitorizați prin RNMCA.

(2) Raportul reprezintă un rezumat al nivelurilor ce depășesc valorile-limită, valorile-țintă, obiectivele pe termen lung, pragurile de informare și cele de alertă pentru perioadele relevante de calculare a mediei.

(3) Raportul conține informații suplimentare și evaluări privind protecția pădurilor, precum și informații privind poluanții pentru care prezenta lege conține prevederi de monitorizare, cum ar fi anumite substanțe precursori ale ozonului nereglementate, enumerate în anexa nr. 1 partea a II-a.

Capitolul VII

COOPERAREA INTERNAȚIONALĂ

Articolul 40. Cooperarea transfrontalieră

(1) Republica Moldova cooperează cu statele vecine prin schimbul de informații privind cercetarea și dezvoltarea științifică și tehnică, în vederea perfecționării mijloacelor care facilitează reducerea emisiilor de poluanți atmosferici, prin diseminarea informațiilor privind depășirea pragurilor de alertă, a valorilor-limită sau a valorilor-țintă plus marja de toleranță corespunzătoare ori obiectivul pe termen lung.

(2) În cazul în care într-o zonă sau aglomerare se depășește valoarea-limită și/sau pragul de alertă, autoritatea centrală pentru resursele naturale și mediu informează cât de repede posibil autoritățile competente din statele vecine.

Articolul 41. Acțiuni de cooperare

(1) În situația în care se depășește oricare dintre pragurile de alertă, valorile-limită sau valorile-țintă plus marja de toleranță corespunzătoare ori obiectivul pe termen lung, prevăzute în anexa nr. 2, din cauza transportului transfrontalier de poluanți atmosferici sau de precursori ai acestora, Agenția de Mediu cooperează la nivel național, precum și regional, cu autoritățile competente ale statelor vecine și, acolo unde este cazul, elaborează planuri comune sau corelate de calitate a aerului în scopul eliminării acestor depășiri prin aplicarea unor măsuri potrivite, care nu presupun costuri disproporționate.

(2) În scopul fortificării acțiunilor comune de monitorizare și gestionare a calității aerului atmosferic, după caz, se întocmesc, împreună cu statele vecine, programe de măsurări comune în zonele învecinate cu risc sporit de poluare.

Capitolul VIII

COMPETENȚA ÎN EFECTUAREA CONTROLULUI.
RĂSPUNDEREA PENTRU ÎNCĂLCAREA LEGISLAȚIEI
PRIVIND CALITATEA AERULUI ATMOSFERIC

Articolul 42. Măsuri de control

(1) Controlul de stat în domeniul calității aerului atmosferic este exercitat de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului și se efectuează pentru a asigura respectarea legislației în domeniu, a valorilor-limită ale emisiilor de poluanți atmosferici și a măsurilor de protecție a calității aerului atmosferic.

(2) În cazul în care sunt depășite valorile-limită ale emisiilor de poluanți atmosferici, Inspectoratul pentru Protecția Mediului este în drept să aplice sancțiuni în limitele stabilite de Codul contravențional și să calculeze prejudiciul cauzat mediului.

Articolul 43. Răspunderea pentru încălcarea legislației

privind calitatea aerului atmosferic

Nerespectarea prevederilor prezentei legi și ale actelor normative aprobate în temeiul prezentei legi atrage, după caz, răspunderea contravențională, civilă sau penală, conform legislației.

Capitolul IX

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 44. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 24 de luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul:

a) în termen de 18 luni de la publicarea prezentei legi, va elabora cadrul normativ aferent prezentei legi;

b) până la data intrării în vigoare a prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu aceasta.

Articolul 45. Dispoziții tranzitorii

La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 1422/1997 privind protecția aerului atmosferic (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1998, nr. 44-46, art. 312), cu modificările ulterioare, se abrogă, cu excepția prevederilor:

a) art.11-13, art.20 alin.(3) și ale anexelor nr.1-4, care rămân în vigoare până la intrarea în vigoare a Legii nr. 227/2022 privind emisiile industriale;

[Art.45 lit.a) în redacția LP115 din 12.05.23, MO186-189/08.06.23 art.313; în vigoare 08.06.23]

b) art. 17 alin. (3) lit. b), care rămân în vigoare până la aprobarea cadrului normativ aferent Legii nr. 277/2018 privind substanțele chimice.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI Igor GROSU

Nr. 98. Chișinău, 14 aprilie 2022.

[anexa nr.1](#)

[anexa nr.2](#)

[anexa nr.3](#)

[anexa nr.4](#)

[anexa nr.5](#)

[anexa nr.6](#)

[anexa nr.7](#)

[anexa nr.8](#)

LISTA SUBSTANȚELOR MONITORIZATE

I. LISTA POLUANȚILOR ATMOSFERICI SUPRAVEGHEAȚI LA REȚEAUA NAȚIONALĂ DE MONITORIZARE A CALITĂȚII AERULUI (RNMCA)

1. Dioxid de sulf (SO_2)
2. Dioxid de azot (NO_2)
3. Oxizi de azot (NO_x)
4. Particule în suspensie (PM_{10} și $\text{PM}_{2,5}$)
5. Plumb (Pb)^(a)
6. Benzen (C_6H_6)
7. Monoxid de carbon (CO)
8. Ozon (O_3)
9. Arsenic (As)^(a)
10. Cadmiu (Cd)^(a)
11. Nichel (Ni)^(a)
12. Hidrocarburi aromatice policiclice/benzo(a)piren (B(a)P)^(a)
13. Mercur (Hg)

^(a) Se măsoară cantitatea totală a acestor elemente și a compușilor lor conținută în fracția PM_{10} .

II. MĂSURĂRILE SUBSTANȚELOR PRECURSOARE ALE OZONULUI

Măsurările substanțelor precursorale ale ozonului includ oxizii de azot (NO și NO_2) și compușii organici volatili (COV) și sunt efectuate în special în ariile urbane și suburbane. Compușii organici volatili pentru care se efectuează măsurări sunt:

	1-Butenă	Izopren	Etil benzen
Etan	Trans-2-Butenă	n-Hexan	m+p-Xilen
Etilenă	Cis-2-Butenă	i-Hexan	o-Xilen
Acetilenă	1,3-Butadienă	n-Heptan	1,2,4-Trimetilbenzen
Propan	n-Pentan	n-Octan	1,2,3-Trimetilbenzen
Propenă	i-Pentan	i-Octan	1,3,5-Trimetilbenzen
n-Butan	1-Pentenă	Benzen	Formaldehidă
i-Butan	2-Pentenă	Toluen	Hidrocarburi totale nonmetanice

III. MĂSURĂRILE ÎN STAȚII DE FOND RURAL, INDIFERENT DE CONCENTRAȚIE

Rezultatele la măsurarea $\text{PM}_{2,5}$ includ concentrația masică totală și concentrațiile compușilor specifici pentru caracterizarea compoziției chimice, conform tabelului:

SO_4^{2-}	Na^+	NH_4^+	Ca^{2+}	Carbon elementar (CE)
NO_3^-	K^+	Cl^-	Mg^{2+}	Carbon organic (CO)

STANDARDELE PRIVIND CALITATEA AERULUI ATMOSFERIC

I. PARTICULE ÎN SUSPENSIE (PM₁₀ ȘI PM_{2,5})

Dimensiunea fracțiunii	Perioada medie	Valoarea-limită/țintă (concentrația)	Obiectivul	Marja de toleranță
PM ₁₀	1 zi	Valoarea-limită: 50 μg/m ³ , nu trebuie depășită mai mult de 35 de zile pe an	Pentru protecția sănătății umane	50% ^(a)
	1 an calendaristic	40 μg/m ³		20% ^(b)
PM _{2,5}	1 zi	25 μg/m ³		50% ^(c)
	1 an calendaristic	20 μg/m ³		25%

^(a) Perioada de calculare este valabilă din data intrării în vigoare a prezentei legi, ulterior fiind diminuată, o dată la 12 luni, cu procent egal pentru a atinge 0% pe parcursul a 10 ani.

^(b) Perioada de calculare este valabilă din data intrării în vigoare a prezentei legi, ulterior fiind diminuată, o dată la 12 luni, cu procent egal pentru a atinge 0% după 4 ani.

^(c) Perioada de calculare este valabilă din data intrării în vigoare a prezentei legi, ulterior fiind diminuată, o dată la 12 luni, cu procent egal pentru a atinge 0% după 5 ani.

II. DIOXID DE AZOT (NO₂) ȘI OXIZI DE AZOT (NO_x)

Poluantul	Perioada medie	Valoarea-limită (concentrația)	Obiectivul	Marja de toleranță
NO ₂	1 oră	200 μg/m ³ , nu trebuie depășită mai mult de 18 ore pe an	Pentru protecția sănătății umane	50% ^(a)
NO ₂	1 an calendaristic	40 μg/m ³		50% ^(b)
NO ₂	1 oră	400 μg/m ³	Pragul de alertă ^(c)	
NO _x	1 an calendaristic	30 μg/m ³	Nivelul critic pentru vegetație	

^(a) Perioada de calculare este valabilă din data intrării în vigoare a prezentei legi, ulterior fiind diminuată, o dată la 12 luni, cu procent egal pentru a atinge 0% după 5 ani.

^(b) Perioada de calculare este valabilă din data intrării în vigoare a prezentei legi, ulterior fiind diminuată, o dată la 12 luni, cu procent egal pentru a atinge 0% pe parcursul a 10 ani.

^(c) A se măsura pe parcursul a 3 ore consecutive în locuri reprezentative pentru calitatea aerului, pe cel puțin 100 km², sau într-o zonă întreagă ori o aglomerare întreagă, indiferent care este mai mică.

III. DIOXID DE SULF (SO₂)

Perioada medie	Valoarea-limită (concentrația)	Obiectivul	Marja de toleranță
1 oră	350 µg/m ³ , nu trebuie depășită mai mult de 24 de ore pe an	Pentru protecția sănătății umane	150 µg/m ³ (43%) ^(a)
1 zi	125 µg/m ³ , nu trebuie depășită mai mult de 3 zile pe an		Niciuna
1 oră	500 µg/m ³	Pragul de alertă ^(b)	
1 an calendaristic și iarna (1 octombrie–31 martie)	20 µg/m ³	Nivelul critic pentru vegetație	Niciuna

^(a) Perioada de calculare este valabilă din data intrării în vigoare a prezentei legi, ulterior fiind diminuată, o dată la 12 luni, cu procent egal pentru a atinge 0% după 5 ani.

^(b) A se măsura pe parcursul a 3 ore consecutive în locuri reprezentative pentru calitatea aerului, pe cel puțin 100 km², sau într-o zonă întreagă ori o aglomerație întreagă, indiferent care este mai mică.

IV. STANDARDELE CALITĂȚII AERULUI PENTRU MONOXID DE CARBON (CO), METALE TOXICE, BENZEN (C₆H₆) ȘI BENZO(A)PIREN (B(a)P)

Poluantul	Perioada medie	Valoarea-limită	Valoarea-țintă ^(a)	Marja de toleranță pentru protecția sănătății umane
Monoxid de carbon	Valoarea maximă zilnică a concentrației medii pe 8 ore ^(a)	10 mg/m ³		60% ^(b)
Benzen	Anual	5 µg/m ³		5 µg/m ^{3(c)}
Plumb	Anual	0,5 µg/m ^{3(d)}		100% ^(c)
Arsenic	Anual		6 ng/m ³	
Cadmiu	Anual		5 ng/m ³	
Nichel	Anual		20 ng/m ³	
B(a)P	Anual		1 ng/m ³	

^(a) Valoarea maximă zilnică a concentrației medii pe 8 ore este selectată după examinarea mediilor curente pe 8 ore, calculate pe baza datelor orare și actualizate în fiecare oră. Fiecare medie pe 8 ore calculată în așa mod se atribuie zilei în care perioada de calculare se încheie. Astfel, prima perioadă de calculare pentru oricare zi va fi perioada care începe la ora 17:00 din ziua precedentă și se termină la ora 01:00 în ziua respectivă, iar ultima perioadă de calculare pentru o anumită zi va fi perioada cuprinsă între orele 16:00 și 24:00 în ziua respectivă.

^(b) Perioada de calculare este valabilă din data intrării în vigoare a prezentei legi, ulterior fiind diminuată, o dată la 12 luni, cu procente anuale egale pentru a atinge 0% după 6 ani.

^(c) Perioada de calculare este valabilă din data intrării în vigoare a prezentei legi, ulterior fiind diminuată, o dată la 12 luni, cu procente anuale egale pentru a atinge 0% după 5 ani.

^(d) Măsurat drept conținut în PM₁₀.

V. OZON (O₃)

Perioada medie	Valoarea-țintă (concentrația)	Obiectivul	Obiectivul pe termen lung
Valoarea maximă zilnică a concentrației medii pe 8 ore ^(a)	120 μg/m ³ , nu trebuie depășită în mai mult de 25 de zile pe an, medie calculată pe 3 ani ^(d)	Pentru protecția sănătății umane	120 μg/m ^{3(b)}
AOT40 ^(c) acumulat în perioada mai–iulie	18000 μg/m ³ h, medie calculată pe 5 ani ^(d)	Pentru vegetație (calculate pe baza valorilor pe 1 oră)	6000 μg/m ³ h
1 oră	180 μg/m ³	Pragul de informare	
1 oră	240 μg/m ³	Pragul de alertă	

^(a) Valoarea maximă zilnică a concentrației medii pe 8 ore este selectată după examinarea mediilor curente pe 8 ore (în regim continuu), calculate pe baza datelor orare și actualizate în fiecare oră. Fiecare medie pe 8 ore calculată în așa mod se atribuie zilei în care perioada de calculare se încheie. Astfel, prima perioadă de calculare pentru oricare zi va fi perioada cuprinsă între ora 17:00 din ziua precedentă și ora 01:00 în ziua respectivă, iar ultima perioadă de calculare pentru o anumită zi va fi perioada cuprinsă între orele 16:00 și 24:00 în ziua respectivă.

^(b) Valoarea maximă zilnică a concentrației medii pe 8 ore pe parcursul unui an calendaristic.

^(c) Expunerea la ozonul acumulat în cazul pragului de 40 de părți pe miliard. Este suma diferențelor dintre concentrațiile orare >80 μg/m³ (=40 de părți pe miliard) și 80 μg/m³ acumulate, folosind doar valorile pe 1 oră măsurate zilnic între orele 8:00 și 20:00.

^(d) Perioada de calculare este valabilă din data intrării în vigoare a prezentei legi. Anul intrării în vigoare a prezentei legi va fi primul an ale cărui date vor fi utilizate pentru a calcula respectarea valorilor în cauză pe următorii 3 sau 5 ani, după caz.

PRAGURI DE EVALUARE ȘI OPȚIUNI ALE REGIMULUI DE EVALUARE PRELIMINARĂ

I. CERINȚE PENTRU REGIMURILE DE EVALUARE A CONCENTRAȚIILOR DE DIOXID DE SULF, DIOXID DE AZOT ȘI OXIZI DE AZOT, PARTICULE ÎN SUSPENSIE PM₁₀ ȘI PM_{2,5}, PLUMB, BENZEN, MONOXID DE CARBON, OZON, ARSENIC, CADMIU, NICHEL ȘI BENZO(A)PIREN ÎN AERUL ATMOSFERIC ÎNTR-O ANUMITĂ ZONĂ SAU AGLOMERARE

A. Pragurile superioare și inferioare de evaluare

Se aplică următoarele praguri superioare și inferioare de evaluare:

1. Dioxid de sulf

Pragul de evaluare	Protecția sănătății	Protecția vegetației
Pragul superior de evaluare	60% din valoarea-limită pentru 24 de ore (75 µg/m ³ , a nu se depăși mai mult de 3 ori într-un an calendaristic)	60% din nivelul critic pentru perioada de iarnă (12 µg/m ³)
Pragul inferior de evaluare	40% din valoarea-limită pentru 24 de ore (50 µg/m ³ , a nu se depăși mai mult de 3 ori într-un an calendaristic)	40% din nivelul critic pentru perioada de iarnă (8 µg/m ³)

2. Dioxid de azot și oxizi de azot

Pragul de evaluare	Valoarea-limită orară pentru protecția sănătății umane (NO ₂)	Valoarea-limită anuală pentru protecția sănătății umane (NO ₂)	Nivelul critic anual pentru protecția vegetației și ecosistemelor naturale (NO _x)
Pragul superior de evaluare	70% din valoarea-limită (140 µg/m ³ , a nu se depăși mai mult de 18 ori într-un an calendaristic)	80% din valoarea-limită (32 µg/m ³)	80% din nivelul critic (24 µg/m ³)
Pragul inferior de evaluare	50% din valoarea-limită (100 µg/m ³ , a nu se depăși mai mult de 18 ori într-un an calendaristic)	65% din nivelul critic (26 µg/m ³)	65% din nivelul critic (19,5 µg/m ³)

3. Particule în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5})

Pragul de evaluare	Media pe 24 de ore PM ₁₀	Media anuală PM ₁₀	Media anuală PM _{2,5} ^(a)
--------------------	-------------------------------------	-------------------------------	---

Pragul superior de evaluare	70% din valoarea-limită (35 µg/m ³ , a nu se depăși mai mult de 35 de ori într-un an calendaristic)	70% din valoarea-limită (28 µg/m ³)	70% din valoarea-limită (17 µg/m ³)
Pragul inferior de evaluare	50% din valoarea-limită (25 µg/m ³ , a nu se depăși mai mult de 35 de ori într-un an calendaristic)	50% din valoarea-limită (20 µg/m ³)	50% din valoarea-limită (12 µg/m ³)

^(a) Pragurile superior și inferior de evaluare pentru PM_{2,5} nu se aplică măsurărilor efectuate pentru evaluarea conformității cu obiectivul de reducere a expunerii la PM_{2,5} pentru protecția sănătății umane.

4. Plumb

Pragul de evaluare	Media anuală
Pragul superior de evaluare	70% din valoarea-limită (0,35 µg/m ³)
Pragul inferior de evaluare	50% din valoarea-limită (0,25 µg/m ³)

5. Benzen

Pragul de evaluare	Media anuală
Pragul superior de evaluare	70% din valoarea-limită (3,5 µg/m ³)
Pragul inferior de evaluare	40% din valoarea-limită (2 µg/m ³)

6. Monoxid de carbon

Pragul de evaluare	Media pe 8 ore
Pragul superior de evaluare	70% din valoarea-limită (7 µg/m ³)
Pragul inferior de evaluare	50% din valoarea-limită (5 µg/m ³)

7. Arsenic, cadmiu, nichel, benzo(a)piren

Pragul de evaluare	Arsenic	Cadmiu	Nichel	B(a)P
Pragul superior de evaluare, exprimat în procente din valoarea-țintă	60% (3,6 ng/m ³)	60% (3 ng/m ³)	70% (14 ng/m ³)	60% (0,6 ng/m ³)
Pragul inferior de evaluare, exprimat în	40% (2,4 ng/m ³)	40% (2 ng/m ³)	50% (10 ng/m ³)	40% (0,4 ng/m ³)

procente din valoarea- țintă				
---------------------------------	--	--	--	--

B. Depășirile pragurilor superioare și inferioare de evaluare se determină în baza concentrațiilor din ultimii 5 ani, dacă sunt disponibile suficiente date. Se consideră că un prag de evaluare este depășit dacă acesta a fost depășit pe parcursul a cel puțin 3 din cei 5 ani anteriori monitorizați.

Pentru determinarea depășirilor pragurilor de evaluare, atunci când datele disponibile acoperă mai puțin de 5 ani, adițional se vor aplica informații rezultate din campanii de măsurare de scurtă durată, desfășurate pe parcursul unui an în puncte în care este probabil să apară cele mai mari niveluri de poluare, precum și informații obținute din inventare de emisii și din modelare.

II. OPȚIUNI ALE REGIMURILOR DE EVALUARE ADMISE ÎN FUNCȚIE DE EVALUAREA PRELIMINARĂ A NIVELURILOR POLUANȚILOR

Poluanți	Nivelul de poluare	Perioada examinată	Regimul de evaluare
SO ₂ , NO ₂ , NO _x , PM ₁₀ , PM _{2,5} , Pb, C ₆ H ₆ , CO, As, Cd, Ni, B(a)P	Nivel de poluare >PSE	Cel puțin 3 din 5 ani anteriori de măsurare	Trebuie utilizate măsurările fixe, posibil completate cu tehnicile de modelare și/sau măsurările indicative
SO ₂ , NO ₂ , NO _x , PM ₁₀ , PM _{2,5} , Pb, C ₆ H ₆ , CO, As, Cd, Ni, B(a)P	Nivel de poluare <PSE și >PIE	Cel puțin 3 din 5 ani anteriori de măsurare	Măsurările fixe pot fi combinate cu tehnicile de modelare și/sau măsurările indicative
SO ₂ , NO ₂ , NO _x , PM ₁₀ , PM _{2,5} , Pb, C ₆ H ₆ , CO, As, Cd, Ni, B(a)P	Nivel de poluare <PIE	Cel puțin 3 din 5 ani anteriori de măsurare	Sunt suficiente tehnicile de modelare sau estimarea obiectivă
O ₃	Nivel de poluare >OTL	Oricare dintre cei 5 ani anteriori de măsurare	Trebuie să fie utilizate măsurările fixe, posibil completate cu tehnicile de modelare și/sau măsurările indicative

Note:

1. În cazul în care pentru 3 sau 5 ani nu sunt suficiente date, pentru determinarea depășirilor pragurilor superioare și inferioare de evaluare se vor aplica regimuri de evaluare care combină rezultatele campaniilor de măsurare de scurtă durată, desfășurate în timpul anului în localitățile cu cele mai înalte niveluri de poluare, cu rezultatele obținute din inventarele de emisii și din modelare.

2. Indiferent de punctul de prelevare din zonă, locația cu concentrația anuală maximă observată nu trebuie să fie identică în decursul perioadei examinate.

**OBIECTIVE DE CALITATE ȘI CRITERII DE AGREGARE
A DATELOR, PRECUM ȘI METODE DE REFERINȚĂ PENTRU EVALUAREA
CONCENTRAȚIILOR POLUANȚILOR ATMOSFERICI**

**I. OBIECTIVE DE CALITATE A DATELOR PENTRU EVALUAREA
CALITĂȚII AERULUI ATMOSFERIC**

A. Obiective de calitate a datelor pentru dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, monoxid de carbon, benzen, particulele în suspensie PM₁₀ și PM_{2,5}, plumb, ozon, NO și NO₂ măsurate ca precursori

	Dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, monoxid de carbon	Benzen	Particule în suspensie PM₁₀ și PM_{2,5}, plumb	Ozon, NO și NO₂ corespunzători
Măsurări fixe ^(a)				
Incertitudine	15%	25%	25%	15%
Captură minimă de date	90%	90%	90%	90% în timpul verii
Timpul minim acoperit:				75% în timpul iernii
fond urban și trafic		35% ^(b)		
platforme industriale		90%		
Măsurări indicative				
Incertitudine	25%	30%	50%	30%
Captură minimă de date	90%	90%	90%	90%
Timpul minim acoperit	14% ^(d)	14% ^(c)	14% ^(d)	>10% în timpul verii
Incertitudinea modelării				
Orar	50%			50%
Medii de 8 ore	50%			50%
Medii zilnice	50%		nedefinită încă	
Medii anuale	30%	50%	50%	
Estimarea obiectivă				
Incertitudine	75%	100%	100%	75%

^(a) Se pot efectua măsurări aleatorii în locul măsurărilor continue pentru benzen, plumb și particule în suspensie în cazul în care se demonstrează că incertitudinea, inclusiv incertitudinea legată de prelevarea aleatorie de probe, respectă obiectivul de calitate de 25% și că timpul minim acoperit este superior timpului minim stabilit pentru măsurări indicative. Prelevarea aleatorie de probe trebuie să fie distribuită uniform pe toată perioada anului pentru a evita obținerea unor rezultate incorecte.

^(b) Distribuit pe toată perioada anului pentru a fi reprezentativ pentru diferite condiții de climă și trafic.

^(c) Măsurări aleatorii o zi pe săptămână, distribuite uniform pe toată perioada anului, sau 8 săptămâni, distribuite uniform pe toată durata anului.

^(d) Măsurări aleatorii o dată pe săptămână, distribuite uniform pe toată perioada anului, sau 8 săptămâni, distribuite uniform pe toată durata anului.

B. Obiective de calitate a datelor pentru B(a)P, As, Cd, Ni, HAP, altele decât B(a)P și Hg total gazos și depuneri totale

	B(a)P	As, Cd, Ni	HAP, altele decât B(a)P și Hg total gazos	Depuneri totale

Incertitudine				
Măsurări fixe și indicative	50%	40%	50%	70%
Modelare	60%	60%	60%	60%
Captură minimă de date	90%	90%	90%	90%
Perioada minimă luată în considerare:				
măsurări fixe ^(a)	33%	50%		
măsurări indicative ^(a)	14%	14%	14%	33%

^(a) Distribuite pe toată perioada anului pentru a fi reprezentative pentru diferite condiții de climă și activități antropogene.

C. Incertitudinea metodelor de evaluare

Procentele incertitudinilor din tabelele de mai sus sunt date pentru măsurările individuale din care se face media pentru perioada considerată de valoare-limită (sau valoare-țintă, în cazul ozonului), precum și media de prelevare tipică pentru un nivel/interval de încredere de 95%.

Cerințele privind captura minimă de date și timpul minim acoperit nu includ pierderile de date datorate calibrării periodice sau întreținerii normale a instrumentelor.

D. Rezultatele evaluării calității aerului atmosferic

Pentru zonele și aglomerările unde, pentru evaluarea calității aerului atmosferic, se folosesc alte mijloace de evaluare decât măsurarea concentrațiilor pentru a suplimenta informațiile din măsurări se furnizează următoarele informații:

- o descriere a activităților de evaluare efectuate;
- metodele specifice folosite și descrierile acestora;
- sursele de date și informații;
- o descriere a rezultatelor, inclusiv incertitudinile, și, în special, informații privind suprafețele sau, după caz, lungimea drumurilor din cadrul zonei sau aglomerării în care concentrațiile depășesc oricare valoare-limită, valoare-țintă sau obiectiv pe termen lung plus marja de toleranță, dacă este cazul, și suprafețele în care concentrațiile depășesc pragul superior sau pragul inferior de evaluare;
- privind populația potențial expusă la niveluri care depășesc oricare dintre valorile-limită stabilite în vederea protejării sănătății umane.

E. Asigurarea calității pentru evaluarea calității aerului atmosferic. Validarea datelor

Pentru a asigura acuratețea măsurărilor și conformarea cu obiectivele de calitate a datelor prevăzute la compartimentul A:

- instituțiile care asigură funcționarea rețelelor și a stațiilor individuale dispun de un sistem consolidat de asigurare și control al calității, care prevede o întreținere periodică pentru asigurarea acurateței permanente a dispozitivelor de măsurare. Sistemul de calitate este revizuit în funcție de necesități și cel puțin o dată la 5 ani de către laboratorul național de referință competent;
- este stabilită o procedură de asigurare a calității/de control al calității pentru procesul de colectare și raportare a datelor;
- este desemnat laboratorul național de referință și acreditat conform SM EN ISO/IEC 17025 „Cerințe generale pentru competența laboratoarelor de încercări și etalonări” pentru metodele de referință menționate în partea a III-a. Acest laborator coordonează la nivel național utilizarea adecvată a metodelor de referință și demonstrarea echivalenței metodelor care nu sunt de referință.

II. CRITERII DE AGREGARE A DATELOR ȘI DE CALCULARE A PARAMETRILOR STATISTICI

Pentru verificarea conformării la valorile-țintă și obiectivele pe termen lung trebuie respectate criteriile de agregare a datelor și de calculare a parametrilor statistici după cum urmează:

A. Dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, particule în suspensie PM₁₀ și PM_{2,5}, benzen, monoxid de carbon

Parametrul	Proporția necesară de date valide
Valori colectate într-o oră	75% (adică 45 de minute)
Valori colectate în 8 ore	75% din valori (adică 6 ore)
Valoarea maximă zilnică a concentrației medii pe 8 ore	75% din mediile orare mobile pe 8 ore (adică 18 medii orare pe 8 ore pe zi)
Valorile pe 24 de ore	75% din mediile orare (adică cel puțin 18 valori orare)
Media anuală	90% ^(a) din valorile pe 1 oră sau (dacă nu sunt disponibile) din valorile colectate timp de 24 de ore de-a lungul anului

^(a) Cerințele privind calcularea mediei anuale nu includ pierderile de date datorate calibrării periodice sau întreținerii normale a instrumentelor.

B. Ozon

Parametrul	Proporția necesară de date valide
Valorile colectate într-o oră	75% (adică 45 de minute)
Valorile colectate în 8 ore	75% din valori (adică 6 ore)
Valoarea maximă zilnică a concentrației medii pe 8 ore	75% din mediile orare mobile pe 8 ore (adică 18 medii orare pe 8 ore pe zi)
AOT40 ^(a)	90% din valorile pe 1 oră măsurate în timpul perioadei definite pentru calcularea valorii AOT40 ^(b)
Media anuală	75% din valorile pe 1 oră măsurate în timpul verii (aprilie–septembrie) și 75% din valorile măsurate în timpul iernii (ianuarie–martie, octombrie–decembrie), măsurate separat
Numărul de depășiri și valori maxime lunare	90% din valorile maxime zilnice ale mediei colectate în 8 ore (27 de valori zilnice disponibile pe lună); 90% din valorile pe 1 oră măsurate între 8:00 și 20:00 la ora Europei Centrale (CET)
Numărul de depășiri și valori maxime anuale	5 din 6 luni în timpul verii (aprilie–septembrie)

^(a) Expunerea la ozonul acumulat în cazul pragului de 40 de părți pe miliard. Este suma diferențelor dintre concentrațiile orare >80 μg/m³ (=40 de părți pe miliard) și 80 μg/m³ acumulate, folosind doar valorile pe 1 oră măsurate zilnic între orele 8:00 și 20:00.

^(b) În cazurile în care nu sunt disponibile toate datele măsurate posibile, valorile AOT40 sunt calculate cu ajutorul următorului factor:

$$AOT40_{\text{estimare}} = AOT40_{\text{măsurare}} \times \frac{\text{numărul total posibil de ore}^{(c)}}{\text{număr de valori orare măsurate}}.$$

^(c) Numărul de ore incluse în perioada prevăzută pentru definirea AOT40 (adică între 8:00 și 20:00 CET, de la 1 mai până la 31 iulie, în fiecare an, pentru protecția vegetației și de la 1 aprilie până la 30 septembrie, în fiecare an, pentru protecția pădurilor).

III. METODE DE REFERINȚĂ PENTRU EVALUAREA CONCENTRAȚIILOR POLUANȚILOR ATMOSFERICI

A. Metode de referință pentru prelevarea probelor și analizarea poluanților atmosferici

Poluantul atmosferic	Metoda de referință
Dioxid de sulf (SO ₂)	Metoda standard de măsurare prin fluorescență în ultraviolet
Dioxid de azot (NO ₂) Oxizi de azot (NO _x)	Metoda standard de măsurare prin chemiluminescență
Particule în suspensie PM ₁₀	Procedura de testare pe teren pentru demonstrarea echivalenței metodelor de măsurare cu cea de referință
Particule în suspensie PM _{2,5}	Metoda standard de măsurare gravimetrică
Plumb (Pb) Arsenic (As) Cadmiu (Cd) Nichel (Ni)	Metoda standard de prelevare și măsurare a Pb/As/Cd/Ni în fracțiune PM ₁₀ din particulele în suspensie
Benzen (C ₆ H ₆)	Metoda standard de măsurare a concentrațiilor de benzen
Monoxid de carbon (CO)	Metoda standard de măsurare prin spectroscopie în infraroșu
Ozon (O ₃)	Metoda standard de măsurare prin fotometrie în ultraviolet
Benzo(a)piren (B(a)P)	Metoda standard de măsurare bazată pe prelevarea manuală a fracțiunii PM ₁₀ din particulele în suspensie
Mercur (Hg)	Metoda standard de măsurare a mercurului gazos total
Depuneri de: Plumb (Pb) Arsenic (As) Cadmiu (Cd) Nichel (Ni) Mercur (Hg) Benzo(a)piren (B(a)P) și alte hidrocarburi aromatice policiclice	Metoda standard pentru prelevarea de probe și determinarea conținutului în depunerile atmosferice

B. Demonstrarea echivalenței

Se pot folosi orice alte metode dacă se demonstrează că rezultatele acestora sunt echivalente cu cele ale metodelor de referință prevăzute la compartimentul A.

C. Standardizarea

Pentru poluanții gazoși, volumul trebuie să fie standardizat la o temperatură de 293 K și o presiune atmosferică de 101,3 kPa. Pentru particulele în suspensie și substanțele care urmează să fie analizate din particulele în suspensie (de exemplu, plumbul), volumul de prelevare se raportează la condițiile de mediu, în particular la temperatura și la presiunea atmosferică înregistrate la data măsurărilor.

CRITERII DE AMPLASARE A PUNCTELOR DE PRELEVARE PENTRU POLUANȚII ATMOSFERICI

I. EVALUAREA CALITĂȚII AERULUI ATMOSFERIC ȘI AMPLASAREA PUNCTELOR DE PRELEVARE PENTRU MĂSURAREA CONCENTRAȚIILOR DE DIOXID DE SULF, DIOXID DE AZOT, OXIZI DE AZOT, PARTICULE ÎN SUSPENSIE PM₁₀ ȘI PM_{2,5}, PLUMB, BENZEN ȘI MONOXID DE CARBON DIN AERUL ATMOSFERIC, PRECUM ȘI PENTRU MĂSURAREA CONCENTRAȚIILOR DE ARSENIC, CADMIU, NICHEL ȘI BENZO(A)PIREN DIN AERUL ATMOSFERIC ȘI DIN DEPUERI

A. Generalități

Calitatea aerului atmosferic se evaluează în toate zonele și aglomerările în conformitate cu următoarele criterii:

- a) calitatea aerului atmosferic se evaluează în toate amplasamentele, cu excepția celor enumerate la lit. b), în conformitate cu criteriile stabilite la compartimentele B și C pentru amplasarea punctelor de prelevare pentru măsurările fixe;
- b) respectarea valorilor-limită stabilite în scopul protecției sănătății umane nu se evaluează:
 - în toate amplasamentele din zone în care publicul nu are acces și unde nu există locuințe permanente;
 - în incinta obiectivelor industriale în cazul cărora se aplică prevederile referitoare la sănătate și siguranța la locul de muncă, în conformitate cu art. 2 alin. (3) din prezenta lege;
 - pe partea carosabilă a șoselelor și a drumurilor, precum și pe spațiile care separă sensurile de mers ale acestora, cu excepția cazurilor în care pietonii au în mod normal acces la spațiile respective.

B. Criteriile de amplasare la macroscară a punctelor de prelevare

1. Protecția sănătății umane:

- a) punctele de prelevare destinate protejării sănătății umane se amplasează în așa fel încât să furnizeze date despre următoarele:
 - ariile din zonele și aglomerările unde se formează cele mai mari concentrații la care populația este predispusă a fi expusă în mod direct sau indirect, pentru o perioadă de timp semnificativă pentru calculul mediei valorilor-limită;
 - nivelurile de poluare din alte arii din zonele și aglomerările reprezentative pentru nivelul de expunere a populației în general;
- b) punctele de prelevare se amplasează astfel încât să se evite măsurarea unor microclimate foarte mici din imediata lor apropiere, astfel încât să fie reprezentative pentru calitatea aerului pentru un segment de stradă cu o lungime egală sau mai mare de 100 m în cazul punctelor de prelevare din zonele de trafic rutier și pentru o arie cu suprafața egală sau mai mare de 250 m x 250 m în cazul punctelor de prelevare din zonele industriale, dacă este posibil;
- c) stațiile de fond urban sunt amplasate astfel încât nivelul de poluare să fie influențat de contribuțiile integrate provenind din toate sursele din direcția opusă vântului;
- d) nivelul de fond rural se evaluează prin intermediul punctului de prelevare care nu trebuie să fie influențat de aglomerările sau de zonele industriale din vecinătatea sa, adică de zonele aflate la o distanță mai mică de 5 km;
- e) evaluarea concentrațiilor provenite din sursele industriale se efectuează prin

intermediul punctului de prelevare instalat în direcția vântului în raport cu sursa, în cea mai apropiată zonă rezidențială. Atunci când concentrația de fond nu este cunoscută, un punct de prelevare suplimentar este amplasat în direcția predominantă a vântului.

2. Protecția vegetației și a ecosistemelor naturale:

a) punctele de prelevare destinate protecției vegetației și ecosistemelor naturale se amplasează la o depărtare mai mare de 20 km de aglomerări sau la o distanță mai mare de 5 km de alte arii construite, instalații industriale, autostrăzi sau șosele principale;

b) un punct de prelevare poate să fie amplasat la o distanță mai mică sau să fie reprezentativ pentru calitatea aerului dintr-o arie mai puțin extinsă, din motive care țin de condițiile geografice sau de necesitatea de a proteja unele areale vulnerabile.

C. Amplasarea la microscară a punctelor de prelevare

1. Se aplică următoarele criterii:

a) orificiul de admisie al sondei de prelevare trebuie să fie degajat (liber pe un arc de cerc de cel puțin 270° sau 180° pentru punctele de prelevare de la aliniamentul construcției), iar debitul aerului din vecinătatea prelevatorului (situat, în mod normal, la câțiva metri distanță de clădiri, balcoane, copaci sau alte obstacole și la cel puțin 0,5 m de cea mai apropiată clădire în cazul punctelor de prelevare reprezentative pentru calitatea aerului în aliniamentul construcției) nu trebuie să fie obstrucționat;

b) în general, sonda de prelevare trebuie să fie plasată la o înălțime cuprinsă între 1,5 m (zona de respirație) și 4 m deasupra solului. Amplasarea la o înălțime mai mare poate fi recomandată dacă stația este reprezentativă pentru o arie vastă, iar orice devieri trebuie să fie documentate în întregime;

c) sonda de prelevare nu se plasează în imediata apropiere a surselor de poluare pentru a evita admisia directă de emisii care nu sunt în amestec cu aerul atmosferic;

d) orificiul de evacuare al sondei de prelevare trebuie să fie plasat în așa fel încât să se evite recircularea aerului evacuat către orificiul de admisie;

e) pentru toți poluanții, sondele de prelevare din zonele cu trafic rutier se amplasează la cel puțin 25 m de extremitatea intersecțiilor majore și la cel mult 10 m de bordura trotuarului; pentru măsurarea concentrațiilor de arsenic, cadmiu, nichel și benzo(a)piren din aerul înconjurător, sondele de prelevare din stațiile de tip trafic se amplasează la cel puțin 25 m de extremitatea intersecțiilor mari și la cel puțin 4 m de axul celei mai apropiate benzi de circulație;

f) pentru măsurarea depunerilor în stațiile de fond rural se aplică, pe cât este posibil, ghidurile și criteriile EMEP.

2. Suplimentar, la selectarea amplasamentului echipamentului de monitorizare se iau în considerare următorii factori:

a) sursele de interferență;

b) securitatea;

c) accesul la energia electrică și la comunicațiile telefonice;

d) vizibilitatea amplasamentului în raport cu împrejurimile sale;

e) siguranța publicului și a operatorilor;

f) oportunitatea amplasării mai multor puncte de prelevare pentru mai mulți poluanți în același loc;

g) planurile de urbanism.

D. Documentarea și revizuirea selectării amplasamentelor

Procedura de selectare a amplasamentului trebuie să fie complet documentată la etapa de

clasificare a tipurilor de stații de prelevare, prin mijloace cum ar fi fotografiile ariei înconjurătoare cu coordonate geografice și hărți detaliate. Amplasamentele se revizuiesc la intervale regulate de timp, cu reactualizarea documentației, pentru a verifica dacă criteriile de selectare rămân valabile în timp.

II. CRITERIILE DE CLASIFICARE ȘI AMPLASARE A PUNCTELOR DE PRELEVARE PENTRU EVALUAREA CONCENTRAȚIILOR DE OZON

Măsurărilor fixe li se aplică următoarele:

A. Amplasarea la macroscară

Tipul stației	Obiectivele măsurării	Reprezentativitatea ^(a)	Criteriile amplasării la macroscară
Urbană	Protecția sănătății umane: evaluarea expunerii populației urbane la ozon, unde densitatea populației și concentrațiile de ozon sunt relativ ridicate și reprezentative pentru expunerea populației în general	Câțiva km ²	Departe de influența surselor locale de emisii, precum traficul, stațiile de alimentare cu produse petroliere etc; spații aerisite în care pot fi măsurate niveluri bine omogenizate; spații precum zonele rezidențiale și comerciale ale orașelor, parcurile (departe de arbori), marile bulevarde sau piețe cu trafic foarte redus ori inexistent, spații deschise utilizate în general în amenajările educative, sportive sau recreative
Suburbană	Protecția sănătății umane și a vegetației: evaluarea expunerii populației și a vegetației situate la periferia aglomerărilor urbane, acolo unde se observă cele mai ridicate niveluri de ozon, la care pot fi expuse în mod direct sau indirect populația și vegetația	Câțiva zeci de km ²	La o anumită distanță de zonele de emisii maxime, în direcția/direcțiile dominante ale vânturilor și în condiții favorabile formării ozonului; în zonele în care populația, culturile sensibile și ecosistemele naturale situate la periferia extremă a unei aglomerări sunt expuse la niveluri de ozon ridicate; în cazul în care este necesar, de asemenea, câteva stații suburbane în direcția opusă vântului față de zona de emisii maxime, cu scopul de a determina nivelurile regionale de fond ale ozonului

Tipul stației	Obiectivele măsurării	Reprezentativitatea ^(a)	Criteriile amplasării la macroscară
Rurală	Protecția sănătății umane și a vegetației: evaluarea expunerii populației, a culturilor și a ecosistemelor naturale la concentrațiile de ozon la scară subregională	Nivelurile subregionale	Stațiile pot fi amplasate în localități mici și/sau în zone cu ecosisteme naturale, păduri sau culturi; reprezentativ pentru ozon, departe de influența surselor locale de emisii amplasate în apropiere, de tipul instalațiilor industriale și al drumurilor
Fond rural	Protecția vegetației și a sănătății umane: evaluarea expunerii culturilor și a ecosistemelor naturale la concentrațiile de ozon la scară regională, precum și a expunerii populației	Nivelurile regionale/naționale	Stații situate în arii cu o densitate scăzută a populației, de exemplu ecosistemele naturale, pădurile, la o distanță de cel puțin 20 de km de zonele urbane și industriale și îndepărtate de sursele locale de emisii; evitarea zonelor afectate de intensificarea formării pe plan local a condițiilor de inversiune în apropierea solului; nu sunt recomandate zonele de coastă cu cicluri pronunțate de vânturi diurne cu caracter local

^(a) În măsura posibilului, punctele de prelevare ar trebui să fie reprezentative pentru ariile similare care nu se găsesc în imediata lor vecinătate.

B. Amplasarea la microscară

1. Se aplică procedura privind amplasarea la microscară prevăzută în partea I compartimentul C, asigurându-se, de asemenea, că sonda de prelevare este poziționată foarte departe de surse precum coșurile furnalelor și la mai mult de 10 m de cel mai apropiat drum, distanța crescând în funcție de intensitatea traficului.

2. La documentarea și revizuirea selecției amplasamentelor se aplică procedurile prevăzute în partea I compartimentul D, efectuându-se verificarea și interpretarea corectă a datelor de monitorizare în contextul condițiilor meteorologice și al proceselor fotochimice care afectează concentrațiile de ozon măsurate la amplasamentele în cauză.

**CRITERII DE DETERMINARE A NUMĂRULUI MINIM DE PUNCTE
DE PRELEVARE PENTRU MĂSURĂRILE FIXE ALE
POLUANȚILOR ATMOSFERICI**

**I. CRITERII DE DETERMINARE A NUMĂRULUI MINIM DE PUNCTE DE
PRELEVARE PENTRU MĂSURĂRILE FIXE ALE CONCENTRAȚIILOR DE DIOXID
DE SULF, DIOXID DE AZOT, OXIZI DE AZOT, PARTICULE ÎN SUSPENSIE PM₁₀ ȘI
PM_{2,5}, PLUMB, BENZEN ȘI MONOXID DE CARBON ÎN AERUL ATMOSFERIC**

A. Numărul minim de puncte de prelevare pentru măsurările fixe efectuate în scopul evaluării respectării valorilor-limită pentru protejarea sănătății umane și a pragurilor de alertă în zonele și aglomerările în care măsurările fixe constituie singura sursă de informare

Surse difuze				
Populația aglomerării sau a zonei (mii)	În cazul în care concentrațiile maxime depășesc pragul superior de evaluare ^(a)		În cazul în care concentrațiile maxime se situează între pragurile superioare și inferioare de evaluare	
	Poluanți, cu excepția PM	PM ^(b) (suma dintre PM ₁₀ și PM _{2,5})	Poluanți, cu excepția PM	PM ^(b) (suma dintre PM ₁₀ și PM _{2,5})
0–249	1	2	1	1
250–499	2	3	1	2
500–749	2	3	1	2
750–999	3	4	1	2
1000–1499	4	6	2	3
1500–1999	5	7	2	3
2000–2749	6	8	3	4
2750–3749	7	10	3	4

^(a) Pentru dioxidul de azot, particulele în suspensie, benzen și monoxidul de carbon, numărul trebuie să includă cel puțin o stație de fond urban și o stație de tip trafic pentru aerul din zonele cu trafic rutier, cu condiția să nu crească astfel numărul punctelor de prelevare. Se mențin punctele de prelevare unde s-au înregistrat depășiri ale valorii-limită pentru PM₁₀ în ultimii 3 ani, cu excepția cazurilor în care este necesară reamplasarea acestora din cauza unor circumstanțe excepționale, în special amenajarea teritorială.

^(b) În cazul în care concentrațiile de PM₁₀ și PM_{2,5} sunt măsurate la aceeași stație de monitorizare, aceasta se consideră ca două puncte de prelevare diferite. Numărul total de puncte de prelevare pentru concentrațiile de PM_{2,5} nu trebuie să fie de peste două ori mai mare sau mai mic decât numărul total de puncte de prelevare pentru concentrațiile PM₁₀.

B. Surse punctuale

Pentru evaluarea poluării în apropierea surselor punctuale, numărul de puncte de prelevare pentru măsurările fixe se calculează pe baza densităților de emisii, a hărții probabile de distribuție a poluării în aerul atmosferic și a expunerii potențiale a populației.

C. Numărul minim de puncte de prelevare necesar pentru măsurările fixe efectuate în scopul evaluării respectării nivelurilor critice pentru protecția vegetației în alte zone decât aglomerările (inclusiv zonele rurale) se stabilește în funcție de nivelul de poluare. Unul dintre aceste puncte fixe de măsurare este stația EMEP.

**II. NUMĂRUL MINIM DE PUNCTE DE PRELEVARE PENTRU MĂSURĂRILE
FIXE ALE CONCENTRAȚIILOR DE OZON**

A. Numărul minim de puncte de prelevare pentru măsurările fixe continue în scopul evaluării respectării valorilor-țintă, a obiectivelor pe termen lung și a pragurilor de informare și

de alertă, atunci când astfel de măsurări constituie singura sursă de informare

Populația aglomerației sau zonei	Agglomerare ^(a)	Alte zone ^(a)	Fond rural
< 250000	0	1	O stație pentru întreg teritoriul Republicii Moldova
250000–500000	1	2	
500000–1000000	2	2	
1000000–1500000	3	3	
1500000–2000000	3	4	

^(a) Cel puțin o stație în zonele în care populația poate fi expusă la concentrații maxime. În aglomerații, cel puțin 50% dintre stații trebuie să fie amplasate în zonele suburbane.

B. În contextul monitorizării ozonului la stațiile de fond rural, numărul acestora se determină în conformitate cu topografia teritoriului, fiind aprobat prin acte normative ale Guvernului.

C. Numărul punctelor de prelevare pentru ozon trebuie să fie suficient pentru a permite, în combinație cu alte mijloace de evaluare suplimentară (precum modelarea calității aerului atmosferic și măsurările în același loc ale dioxidului de azot), observarea evoluției poluării cu ozon și verificarea respectării obiectivelor pe termen lung. Numărul stațiilor situate în aglomerații și în alte zone poate fi redus la o treime din numărul menționat la compartimentul B. În cazul în care datele provenite de la stațiile de măsurări fixe constituie singura sursă de informare, trebuie păstrată cel puțin o stație de monitorizare. Dacă dintr-o evaluare suplimentară rezultă că într-o anumită zonă nu este necesară menținerea nici a unei stații, coordonarea numărului de stații situate în zonele învecinate trebuie să garanteze o evaluare adecvată a concentrațiilor de ozon din această zonă față de obiectivele pe termen lung.

III. CRITERII DE DETERMINARE A NUMĂRULUI DE PUNCTE DE PRELEVARE PENTRU MĂSURĂRILE FIXE ALE CONCENTRAȚIILOR DE ARSENIC, CADMIU, NICHEL ȘI BENZO(A)PIREN ÎN AERUL ATMOSFERIC

A. Numărul minim de stații de prelevare pentru măsurări fixe

Surse difuze				
Populația aglomerației sau a zonei (mii)	În cazul în care concentrațiile maxime depășesc pragul superior de evaluare ^(a)		În cazul în care concentrațiile maxime depășesc pragul inferior de evaluare	
	As, Cd, Ni	B(a)P	As, Cd, Ni	B(a)P
0–749	1	1	1	1
750–1999	2	2	1	1
2000–3749	2	3	1	1

^(a) Numărul trebuie să includă cel puțin o stație de fond urban și o stație de tip trafic pentru aerul din zonele cu trafic rutier, cu condiția să nu crească astfel numărul punctelor de prelevare.

B. Surse punctuale

Pentru evaluarea poluării în apropierea surselor punctuale, numărul de puncte de prelevare pentru măsurările fixe ale concentrațiilor tuturor poluanților atmosferici se calculează pe baza densităților de emisii, a hărții probabile de distribuție a poluării în aerul atmosferic și a expunerii potențiale a populației.

**INFORMAȚIILE CARE URMEAZĂ A FI INCLUSE ÎN PLANURILE PRIVIND
CALITATEA AERULUI ȘI ÎN PLANURILE DE MENȚINERE
A CALITĂȚII AERULUI**

În scopul elaborării planurilor prevăzute la art. 36 și 37 din prezenta lege, urmează a fi prezentate următoarele informații:

- 1) localizarea poluării excesive:
 - a) regiune;
 - b) oraș (hartă);
 - c) stație de măsurare (hartă, coordonate geografice);
- 2) informații generale:
 - a) tip de zonă (oraș, zonă industrială sau rurală);
 - b) estimarea zonei poluate (km²) și a populației expuse poluării;
 - c) date climatice utile;
 - d) date relevante privind topografia;
 - e) informații suficiente privind tipul de ținte care necesită protecție în zonă;
- 3) autorități responsabile (numele și adresele persoanelor responsabile de elaborarea și punerea în practică a planurilor de îmbunătățire);
- 4) natura și evaluarea poluării:
 - a) concentrațiile observate în anii anteriori (înaintea aplicării măsurilor de îmbunătățire);
 - b) concentrațiile măsurate de la începutul proiectului;
 - c) tehnicile utilizate pentru evaluare;
- 5) originea poluării:
 - a) lista principalelor surse de emisie responsabile de poluare (harta);
 - b) cantitatea totală a emisiilor din aceste surse (tone/an);
 - c) informații privind poluarea importată din alte regiuni;
- 6) analiza situației:
 - a) detaliile factorilor responsabili de depășire (de exemplu transporturile, inclusiv transportul transfrontalier, formarea de poluanți secundari în atmosferă);
 - b) detaliile posibilelor măsuri de îmbunătățire a calității aerului atmosferic;
- 7) detalii privind măsurile sau proiectele adoptate în vederea reducerii poluării după intrarea în vigoare a metodologiei de elaborare a planurilor privind calitatea aerului și a planurilor de menținere a calității aerului, aprobată de Guvern:
 - a) enumerarea și descrierea tuturor măsurilor prevăzute în proiect;
 - b) calendarul aplicării;
 - c) estimarea îmbunătățirii planificate a calității aerului atmosferic și a perioadei de timp preconizate conform necesarului pentru atingerea acestor obiective;
- 8) detalii privind măsurile sau proiectele planificate sau în curs de cercetare pe termen lung;
- 9) lista publicațiilor, documentelor, activităților etc. utilizate pentru a suplimenta informațiile necesare conform prezentei anexe.

INFORMAREA PUBLICULUI

1. Agenția de Mediu și Agenția Națională pentru Sănătate Publică asigură comunicarea regulată către public a informațiilor actualizate privind concentrațiile poluanților atmosferici și potențialele riscuri pentru sănătatea populației, conform dispozițiilor prezentei legi.

2. Informațiile privind concentrațiile poluanților atmosferici se prezintă sub forma unor valori medii pentru perioade de calculare a mediei corespunzătoare prevăzute în anexa nr. 2. Informațiile prezentate cuprind cel puțin eventualele niveluri care depășesc obiectivele privind calitatea aerului atmosferic, inclusiv valorile-limită, valorile-țintă, pragurile de alertă, pragurile de informare sau obiectivele pe termen lung referitoare la poluantul reglementat. Se includ o scurtă evaluare legată de obiectivele privind calitatea aerului atmosferic și informații corespunzătoare referitoare la efectele asupra sănătății populației sau asupra vegetației, acolo unde este cazul.

3. Informațiile privind concentrațiile de dioxid de sulf, dioxid de azot, particule în suspensie (cel puțin PM_{10}), ozon și monoxid de carbon se actualizează cel puțin o dată pe zi și, după caz, o dată pe oră. Informațiile privind concentrațiile de plumb și benzen, prezentate ca valori medii pe ultimele 12 luni, se actualizează trimestrial și, după caz, lunar.

4. Autoritățile publice competente asigură punerea la timp la dispoziția publicului a informațiilor privind depășirile actuale sau prognozate ale pragurilor de alertă, precum și eventuale praguri de informare. Detaliile furnizate cuprind următoarele informații:

- a) informații privind depășirea sau depășirile observate:
 - punctul sau arealul de depășire;
 - tipul de prag depășit (de informare sau de alertă);
 - momentul începerii și durata depășirii;
 - cea mai mare concentrație orară și, în plus, cea mai mare concentrație medie pe un interval de 8 ore în cazul ozonului;
- b) prognoza următoarei (următoarelor) după-amiezi (zile):
 - aria geografică a depășirilor preconizate ale pragurilor de informare și/sau de alertă;
 - modificările preconizate ale poluării (ameliorare, stabilizare sau deteriorare), alături de motivele care determină modificările;
- c) informații privind categoria de populație vizată, posibilele efecte asupra sănătății și măsurile recomandate:
 - informații privind grupurile de populație expuse riscului;
 - descrierea simptomelor probabile;
 - măsurile de precauție recomandate populației vizate;
 - locul unde se găsesc informații suplimentare;
- d) informații privind acțiunile de prevenire în scopul reducerii poluării și/sau a expunerii la aceasta:
 - indicarea sectoarelor principalelor surse;
 - recomandări cu privire la acțiunile de reducere a emisiilor;
- e) în cazul depășirilor prognozate trebuie să se întreprindă măsuri care să asigure că detaliile respective sunt furnizate în vederea realizării eficiente a acțiunilor de rigoare.